

ΕΦΕΤΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΡΙΘΜΟΣ: 553,587/2015

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ
του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς
Συνεδριάσεις της 11^{ης} και της 26^{ης} Νοεμβρίου 2015.

Σύνθεση Δικαστηρίου	ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ	ΠΡΑΞΗ
Νικόλαος ΠΙΠΙΛΙΓΚΑΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΦΕΤΩΝ Βασιλική ΧΑΣΚΑΡΗ Παρασκευή ΜΠΕΡΣΗ Ελένη ΒΑΜΒΑΚΑ Ιωάννης ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΕΦΕΤΕΣ Ευάγγελος ΚΑΣΑΛΙΑΣ ΑΝΤΙΣΤΑΓΓΕΛΕΑΣ ΕΦΕΤΩΝ Καλλιόπη ΣΚΟΥΡΤΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	του και της κατ. Αττικής. ΠΑΡΩΝ	Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα.

ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ 11^{ΗΣ} ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Η συνεδρίαση έγινε δημόσια στο ακροατήριο του Δικαστηρίου.

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου, εκφώνησε το όνομα του κατηγορουμένου, ο οποίος εμφανίστηκε και όταν ο Πρόεδρος τον ρώτησε για την ταυτότητά του κ.τ.λ., απάντησε ότι ονομάζεται όπως αναφέρεται παραπάνω και ότι διορίζει συνήγορό του για να

2 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

τον υπερασπισθεί τον παρόντα δικηγόρο Πειραιώς Ιωάννη Ηρειώτη, ο οποίος αποδέχτηκε το διορισμό.

Στο σημείο αυτό, εμφανίστηκαν οι δικηγόροι Νικόλαος Σταυρόπουλος και Μυρσίνη Βαργεμιτζίδου, και αφού ζήτησαν και έλαβαν το λόγο από τον Πρόεδρο, δήλωσαν ότι παρίστανται ως πληρεξούσιοι δικηγόροι του Ελληνικού Δημοσίου και ότι το Ελληνικό Δημόσιο παρίσταται ως πολιτικώς ενάγον, για χρηματική ικανοποίηση δέκα χιλιάδων (10.000) ΕΥΡΩ, για την ηθική βλάβη που υπέστη, κατέθεσαν μάλιστα την από 11-11-2015 Δήλωση περί παραστάσεως του Δημοσίου ως πολιτικώς ενάγοντος το περιεχόμενο της οποίας έχει όπως ακολουθεί :

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΔΗΛΩΣΗ

Του Ελληνικού Δημοσίου, νόμιμα εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΣ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ

ΚΑΤΑ

του , κάτοικο Αττικής, οδός και

Παραπέμπεται στο ακροατήριο του Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Πειραιώς, κατά τη δικάσιμο της 11.11.2015, ο ανωτέρω κατηγορούμενος, όπως δικασθεί σε δεύτερο βαθμό για την αποδιδόμενη σ' αυτόν πράξη της νομιμοποίησης παράνομων εσόδων κατ' εξακολούθηση (αρ. 1,12,14,26παρ. 1°, 27παρ.1,94παρ.1, 98ΠΚ και άρθρο 1 παρ. 1°, εδαφ. δδ, 11, βγ, 2παρ. 1°, 5,7, ν.2331/1995, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3424/2005 και ν. 3691/2000).

Από τα άρθρα 63, 82-84 και 87 του Κ.Π.Δ. προκύπτει, ότι νομιμοποιείται ενεργητικά να παρασταθεί ως πολιτικώς ενάγων κατά την ποινική διαδικασία εκείνος που δικαιούται να απαιτήσει αποζημίωση ως παθών από το έγκλημα ή χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης, τέτοιος δε είναι, όπως

συνάγεται από τα άρθρα 914 και 932 Α.Κ., εκείνος που άμεσα ζημιώθηκε, ή υπέστη ηθική βλάβη ή ψυχική οδύνη από την αξιόποινη πράξη του δράστη. Ηθική βλάβη μπορεί να υποστούν και τα νομικά πρόσωπα, από τον αντίκτυπο που έχει στην πίστη, το κύρος και τη φήμη τους, η αξιόποινη πράξη που τελέστηκε σε βάρος τους.

Περαιτέρω, η δήλωση παραστάσεως πολιτικής αγωγής, πρέπει, κατά το άρθρο 84 Κ.Π.Δ., να περιλαμβάνει, εκτός των άλλων, και τους λόγους στους οποίους στηρίζεται το δικαίωμα παραστάσεως, άρα και τα περιστατικά που συγκροτούν τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της αξιόποινης πράξης και της ηθικής βλάβης την οποία επικαλείται ο αδικηθείς, εκτός αν η βλάβη είναι το αυτονόητο αποτέλεσμα των περιγραφομένων γεγονότων.

Στην προκειμένη περίπτωση με την παρούσα το Δημόσιο δηλώνει παράσταση πολιτικής αγωγής προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη, καθώς ο κατηγορούμενος, εφόσον αποδειχθούν αληθή τα περιστατικά νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα που του αποδίδεται, μείωσε το κύρος, τη φήμη και την αξιοπιστία των υπηρεσιών του Δημοσίου καθώς εμφανίζονται μη δυνάμενες να διασφαλίσουν την ασφάλεια των συναλλαγών του.

Τέλος, από τη διάταξη του αρ. 19 παρ.1 του π.δ./τος 282/1996 «Περί οργανισμού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους», κατά την οποία «τα μέλη του κύριου προσωπικού του Ν.Σ.Κ. έχουν από τη θέση τους και χωρίς άλλο αποδεικτικό στοιχείο την από το νόμο απαιτούμενη πληρεξουσιότητα για την παράσταση και υπεράσπιση ενώπιον όλων των δικαστηρίων και των αρχών του Δημοσίου ... », προκύπτει με σαφήνεια ότι τα μέλη του κύριου προσωπικού του Ν.Σ.Κ., στα οποία περιλαμβάνονται και όλοι οι δικαστικοί πληρεξούσιοι, εκπροσωπούν το δημόσιο σε όλα τα δικαστήρια και τον Αρειο Πάγο, χωρίς να είναι αναγκαία και η απόδειξη της πληρεξουσιότητας αυτής, με πληρεξούσιο ή οιοδήποτε άλλο σχετικό έγγραφο, του οποίου η προσκομιδή είναι περιττή (Α.Π. 313/2005).

Επειδή, κατά το άρθρο 5 του Ν.Δ. 2711/1953 «Περί τροποποίησης των περί νομικού συμβουλίου του κράτους και περί δικών του δημοσίου διατάξεων», το Δημόσιο δύναται, για οποιαδήποτε αξίωση αποζημίωσης του λόγω ποινικού αδικήματος (χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης του ή αποκατάσταση της προκληθείσας περιοριστικής του ζημίας), να παρίσταται ως πολιτικώς ενάγον ενώπιον του ακροατηρίου του ποινικού δικαστηρίου, χωρίς την έγγραφη προδικασία

4 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

του άρθρου 68 παρ. 1 του Κ.Π.Δ. (ΑΠ 1510/2002, ΠΟΙΝΛΟΓ 2002/1525 και ιστοσελίδα ΝΟΜΟΣ ΑΠ 14/1991 ΕΛΛ. Δνη, 1991. 1573, ΑΠ 268/1989 Ποιν.Χρον.1989, 846,ΑΠ 163/1987 Ποιν.Χρον.1987,395.ΑΠ 1162/1987 Ποιν.Χρον.1987, 989 . ΑΠ 11/1981, Ποιν.Χρον. 1981,416), προβάλλον αυτές το πρώτον ενώπιον του ακροατηρίου με την εκφώνηση της υπόθεσης, με μόνη τη δήλωση του νομίμου πληρεξουσίου του. η οποία καταχωρείται στο οικείο πρακτικό, δύναται δε ταυτόχρονους να γνωστοποιεί και τα ονοματεπώνυμα των εξεταστέων μαρτύρων του προς απόδειξη της αξίωσης του.

Επειδή, στη δήλωση παραστάσεως πολιτικής αγωγής του Ελληνικού Δημοσίου δεν απαιτείται να γίνει ιδιαίτερη εξειδίκευση του τρόπου προκλήσεως της ηθικής βλάβης του, διότι αναφέρεται προφανώς στον αντίκτυπο τον οποίο έχει στην πίστη και στο κύρος του η διαπραχθείσα εις βάρος του κολάσιμη πράξη (ΑΠ 1510/2002 ΠΟΙΝ.ΛΟΓ 2002/1525 και ιστοσελίδα ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 39/2003 Ποιν.Χρον. 2003,893. ΑΠ 2266/2002 Ποιν.Χρον. 2003,799, ΑΠ 1510.2002 Ποιν.Χρον.2003.527, ΑΠ 575/1986 ΝοΒ 1986,1267).

Ωστε εύλογα θα πρέπει να επιδικασθεί υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου το ποσό των 10.000,00 Ευρώ μετ' επιφυλάξεως, προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη.

Επειδή η παρούσα είναι παραδεκτή και βάσιμη,

ΠΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΥΤΟΥΣ

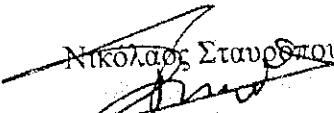
Με ρητή επιφύλαξη παντός δικαιώματος μας

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

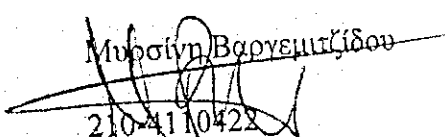
Να γίνει δεκτή η παρούσα δήλωση πολιτικής αγωγής μου.

Πειραιάς 11.11.2015

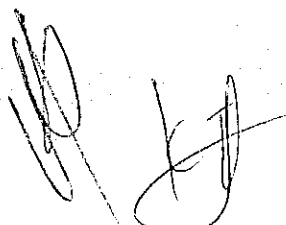
Οι πληρεξούσιοι του Ελληνικού
Δημοσίου

Νικόλαος Σταυροπούλος

210-4135012

Μυρσίνη Βαρομετζίδου

210-4110422

Γίνεται μνεία ότι κατά της ως άνω παράστασης της πολιτικής αγωγής δεν προβλήθηκαν αντιρρήσεις.

Ακολούθως ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε τον λόγο από τον Πρόεδρο είπε ότι η υπόθεση εισάγεται μετά από την υπ'αριθμ. 2 από 15-1-2014 έφεση του κατηγορουμένου κατά της υπ'αριθμ. 28 από 15-1-2014 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Πειραιά με την οποία αυτός καταδικάστηκε σε ποινή καθείρξεως οκτώ (8) ετών και πρότεινε να αναγνωσθούν και αναγνώσθηκαν, χωρίς να υπάρξει αντίρρηση από οποιονδήποτε: 1) η υπ'αριθμ. 2/15-1-2014 έφεση του κατηγορουμένου κατά της υπ'αριθμ. 28 από 15-1-2014 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Πειραιά και 2) η εκκαλούμενη απόφαση.

Μετά την ανάγνωση των εγγράφων αυτών ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε τον λόγο από τον Πρόεδρο, πρότεινε να γίνει τυπικά δεκτή η έφεση του κατηγορουμένου, γιατί ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα και να εξεταστεί περαιτέρω αυτή από ουσιαστική άποψη.

Ο συνήγορος του κατηγορουμένου, αφού έλαβε τον λόγο από τον Πρόεδρο, ζήτησε να γίνει τυπικά δεκτή η κρινόμενη έφεση.

Το ίδιο ζήτησε και ο κατηγορούμενος όταν του δόθηκε ο λόγος από τον Πρόεδρο.

Μετά από αυτά ο Πρόεδρος κήρυξε το τέλος της συζητήσεως και το Δικαστήριο, αφού διασκέφθηκε μυστικά με παρούσα τη γραμματέα κατάρτισε και ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως σε δημόσια συνεδρίαση την υπ'αριθμ. **553/2015** απόφασή του, η οποία έχει ως εξής:

Από τα έγγραφα, που αναγνώστηκαν στο ακροατήριο, αποδείχθηκε ότι η ένδικη έφεση έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και είναι εμπρόθεσμη δεδομένου ότι η

6 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

κρινόμενη έφεση ασκήθηκε στις 15-1-2014 κατά της εκκαλουμένης απόφασης με αριθμό 28/15-1-2014 του Τριμελούς Εφετείου Κακουρημάτων Πειραιώς. Επομένως, αυτή πρέπει, να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί περαιτέρω από ουσιαστική άποψη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

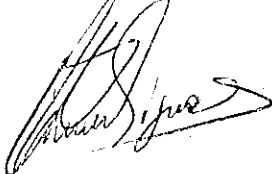
ΔΙΚΑΖΕΙ με παρόντα τον κατηγορούμενο, του και της, που γεννήθηκε στο, το έτος, κάτοικο Αττικής, επί των οδών αρ. και αρ.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά την με αριθμό 2/15-1-2014 έφεσή του κατά της με αριθμό 28/15-1-2014 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουρημάτων Πειραιώς.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε, αμέσως στο ακροατήριό του, σε δημόσια συνεδρίαση.

Πειραιάς, 11 Νοεμβρίου 2015.

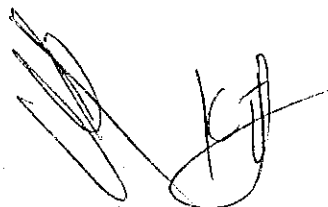
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μετά την απαγγελία της παραπάνω απόφασης και αφού είχε ληφθεί η ταυτότητα του κατηγορουμένου, ο Πρόεδρος παράγγειλε στον κατηγορούμενο, να προσέξει την κατηγορία και τη συζήτηση που θα επακολουθήσει και συγχρόνως τον πληροφόρησε ότι έχει δικαίωμα να αντιτάξει στην κατηγορία όλους τους ισχυρισμούς του καθώς και να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, μετά την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε άλλου αποδεικτικού μέσου.

Ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο, ανέπτυξε την έκθεση της έφεσης, πρόσθεσε ότι για την υποστήριξη της κατηγορίας έχει κλητεύσει μάρτυρες και παρέδωσε στον Πρόεδρο κατάλογο των μαρτύρων που κάλεσε για να υποστηρίξουν την κατηγορία και του οποίου αντίγραφο έχει επιδοθεί στον κατηγορούμενο, κατά το άρθρο 326 Κ.Ποιν.Δ., όπως προκύπτει από το αποδεικτικό, που βρίσκεται στη δικογραφία.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος ζήτησε από τον κατηγορούμενο πληροφορίες για την πράξη για την οποία κατηγορείται και του ανέφερε ότι η απολογία του θα γίνει μετά το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 343 Κ.Ποιν.Δ.

Ο κατηγορούμενος απάντησε ότι επιφυλάσσεται να εκθέσει τις απόψεις του κατά την απολογία του και ότι τώρα δεν έχει να πει τίποτε.

Ο Πρόεδρος εκφώνησε τα ονόματα των μαρτύρων της κατηγορίας και βρέθηκαν παρόντες οι: Μαρίνος Αλεξανδράκης, Μαρία Βλάχου, Δημήτριος Μπάρμπας, Χρύσανθος Παζάς, Αθηνά Κουτσούμπα, Φανή Τσαουσοπούλου, Αναστάσιος Δεμάγκος και Ευάγγελος Καρμίρης και απόντες οι: Αντώνιος Ζερβός, Κωνσταντίνος Κυριακόπουλος, Αλέξανδρος Κουρουτιάκης, Αναστάσιος Καραγιάννης, Ηλίας Μπίσιας, Κωνσταντίνος Μπαλάφας, Εμμανουήλ Ραφτόπουλος και Εμμανουήλ Καρμίρης.

Κατόπιν ρώτησε τον κατηγορούμενο και τον συνήγορό του αν κλήτευσαν μάρτυρες υπεράσπισης και απάντησαν αρνητικά.

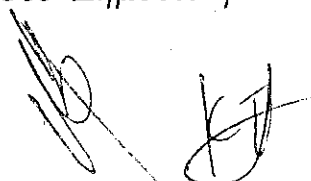
Επίσης ρώτησε τους πληρεξούσιους δικηγόρους της πολιτικής αγωγής, αν κλήτευσαν μάρτυρες και απάντησαν αρνητικά.

Κατόπιν ο Πρόεδρος διέταξε να αρχίσει η αποδεικτική διαδικασία και κάλεσε τον πρώτο μάρτυρα της κατηγορίας, διέταξε

δε και αποχώρησαν οι λοιποί μάρτυρες, αφού προηγουμένως απαγόρευσε τη μεταξύ τους επικοινωνία.

Προσήλθε ο πρώτος μάρτυρας της κατηγορίας, ο οποίος όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητά του, απάντησε ότι ονομάζεται **Μαρίνος ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ** του Κυριάκου γεννήθηκε στην Αθήνα το έτος 1948 ,κατοικεί στην Καλλιθέα Αττικής και είναι Χριστιανός Ορθόδοξος. Τον κατηγορούμενο γνωρίζει απλώς και δεν είναι συγγενής του. Αφού επέλεξε τον τύπο του θρησκευτικού όρκου, ορκίστηκε στο Ιερό Ευαγγέλιο, κατά το άρθρο 218 Κ.Ποιν.Δ., εξετάστηκε και κατέθεσε ότι:

«Έχω ένα χωραφάκι στην Τροιζήνα, το οποίο το αγόρασα το 1993. Το 2002 με την τότε κυβέρνηση που έδινε δικαίωμα να ηλεκτροδοτηθούμε, έκανα αίτηση στο Δασαρχείο για να πάρω τη σχετική βεβαίωση ότι το ακίνητό μου δεν ήταν δασικό και έτσι να μπορέσω να ηλεκτροδοτηθώ. Ο Δασάρχης τότε και σημερινός κατηγορούμενος, το κήρυξε δασικό. Το κτήμα μου συνορεύει με θάλασσα, με δρόμο και με καλλιεργημένες εκτάσεις. Έκανα ό,τι κινήσεις έπρεπε να κάνω. Το Δικαστήριο εδώ στον Πειραιά, το Διοικητικό, το Μονομελές νομίζω, με δικαστική πραγματογνωμοσύνη που ζήτησα εγώ, απεφάνθη ότι το ακίνητό μου είναι αγροτικό και ιδιωτικό. Είχα επαφή με τον κατηγορούμενο τον Οκτώβριο του 2002, έξω από το Δασαρχείο, σε μία καφετέρια στο Γαλατά. Με είχε καλέσει να πάω στο γραφείο του, δεν μπορούσα πρωί και συναντηθήκαμε εκτός Δασαρχείου, το απόγευμα. Μου είπε , 'το κτήμα σου θα το κηρύξω δασικό, θα σου γκρεμίσω το κτίσμα και θα σου βάλω πρόστιμο 500.000.000 δρχ, εκτός αν κάνουμε κάτι με κάποιους επιχειρηματίες Μπιτούνηδες που είναι στον Πόρο'. Εκείνη την εποχή αναγκαζόμαστε να παραχωρούμε τα ακίνητα στο Δημόσιο για να γλιτώσουμε τα χρέη. Ευτυχώς αυτό άλλαξε και

διατηρώ το κτίσμα, όμως μου επιβάλλουν πρόστιμο 75.000 ευρώ το χρόνο. Μου ζήτησε 10.000.000 δραχμές για να μην το κηρύξει δασικό.».

(Σημειώνεται ότι ένα άτομο από το ακροατήριο, του οποίου διατάχθηκε αμέσως μετά από τον Πρόεδρο η αποβολή του από την αίθουσα, φώναξε στο σημείο στο σημείο της πιο πάνω κατάθεσης του μάρτυρα τη λέξη 'ψεύδεται').

«Αυτός που φωνάζει αυτή τη στιγμή ότι ψεύδομαι είναι αδερφός μου και έχω να του μιλήσω είκοσι χρόνια. Είπα στον κατηγορούμενο ότι δεν δίνω τα χρήματα. Αμέσως μετά το κτήμα μου κηρύχθηκε δασικό. Αυτός με εκβίασε ότι θα μου το κηρύξει δασικό και του είπα να κάνει ότι θέλει, γιατί είχα τίτλους ιδιοκτησίας και μάλιστα το Δασονομείο Μεθάνων είχε δώσει άδεια του Δασαρχείου το 1982 στον τότε ιδιοκτήτη για να καθαρίσει πρίνους κ.λπ. Με ανύπαρκτα προϊόντα, όπως ασπάλαθους, αείφυλλα και πλατύφυλλα με καταδίκασε το Δικαστήριο το 2008 ότι εκχέρσωσα δημόσια δασική έκταση. Του έκανα καταγγελία και γύρισε το Δικαστήριο εναντίον μου. Εγώ τι εκβίαση να του κάνω; Αυτός με εκβίασε. Είχα ακούσει ότι τα έπαιρνε και όποιος του έδινε χρήματα, αποχαρκτήριζε το χωράφι του. Η κ. Κουτσούμπα που πήγε κατηγορούμενη, αναγκάστηκε με εισαγγελική παραγγελία και μου έδωσε άδειες και πράξεις χαρακτηρισμού, όπου φαίνεται ότι αποχαρκτήρισε με αυτεπάγγελτους αποχαρκτηρισμούς, πότε 50.000 στρέμματα, πότε 110.000 στρέμματα, πότε 5.000 στρέμματα, πότε 8.000 στρέμματα κ.λπ. Δεν τον ένοιαζε τι περιείχαν αυτά τα στρέμματα. Μέσα στα 5.000 στρέμματα που ανέφερα προηγουμένως έχει ο κατηγορούμενος το σπίτι του, κτισμένο σε έκταση επτά στρεμμάτων. Το ίδιο έχει κάνει και η κ. Κουτσούμπα στο Ασκέλι. Μου ζήτησε 10.000.000 δραχμές, δηλαδή περίπου 30.000 ευρώ μια που εκείνη την εποχή ήμασταν στο μεταίχμιο

δραχμής-ευρώ. Το σπίτι που λέει ότι ανήγειρα σε δημόσια δασική έκταση, έχει επιφάνεια 60τ.μ. και αυτός το έχει βάλει ότι είναι 350 τ.μ. Έκανα επιστολές παντού και ζητούσα να ανοιχθούν οι λογαριασμοί του. Το 2007 ανοίχθηκαν τελικά. Το 1999 δήλωνε στην εφορία 642.000.000 δραχμές. Έλεγε ότι τα κέρδισε στο χρηματιστήριο. Λέγανε μάρτυρες ότι του δίνανε χρήματα για να παίζει στο χρηματιστήριο. Η έκταση του ΚΕΚΡΟΠΑ ήταν στα Τουρκοβούνια και έκανε πραγματογνωμοσύνη για το Συμβούλιο της Επικρατείας και την έβγαλε μη δασική. Ακούστηκε ότι του δόθηκαν χρήματα, δεν ήμουν μπροστά. Τον Καρμίρη τον ξέρω. Του είπε, 'θα αποχαρακτηρίσω 400 στρέμματα και θα βγάλουμε πάνω από 500.000.000 δραχμές'. Δεν ήμουν μπροστά. Πρόκειται για μία έκταση στην περιοχή Βίδι, 462 στρέμματα πάνω στη θάλασσα. Ο προϊστάμενός του ο Χρυσανθακόπουλος μου απάντησε ότι η έκταση αυτή είναι δασική. Όλη η αγορά έλεγε, για να κάνεις τη δουλειά σου, πρέπει να πληρώσεις. Μου ζητάει ήδη 1.000.000 ευρώ. Πήρε 1.000.000 ευρώ επιταγές από την εταιρεία Μπαλάφα. Τις πήρε για να τις σπάσει. Ο πρώην Δασάρχης ήταν αυταρχικός και υπερόπτης άνθρωπος. Τα έβαζε με μικροϊδιοκτήτες και τους έβγαζε τα κτήματα δασικά. Από την άλλη αποχαρακτήριζε τεράστιες εκτάσεις. Έστειλε πολύ κόσμο στα Δικαστήρια. Μετά από 10-12 χρόνια, λέγανε οι 'φίλοι' του ότι του έδωσαν εκατομμύρια για να τα παίζουν στο χρηματιστήριο. Αν είχε τόσους φίλους, θα έπρεπε να είχε στρατιές μαρτύρων υπεράσπισης. Δεν ξέρω αν συναντήθηκε και με άλλους πολίτες το απόγευμα. Οι 'φίλοι' του είναι κάτοικοι Πόρου. Με έναν από αυτούς, το Δημήτριο Βλάχο, ζαχαροπλάστη, ήταν μαζί σε ένα αυτοκίνητο με πλαστές πινακίδες, αλλά αθωώθηκαν. Σας λέω ότι αποχαρακτήρισε 15.000 στρέμματα μεμιάς. Απηλλάγη ο κατηγορούμενος πρωτοδίκως, κατά πλειοψηφία. Το σπίτι μου είναι 65

τ.μ. Το δηλώνει και ο Δασάρχης σε όλα τα Δικαστήρια. Έχω καταδικαστεί για αείφυλλα και πλατύφυλλα. Αν είχα εγώ το μεμπτό, θα υποχωρούσα. Για τα 400 στρέμματα, ο πρώην Κοινοτάρχης ζήτησε να τα χαρακτηρίσει ο Δασάρχης. Εγείρει αξιώματα το Δημόσιο. Ο πηγε να τα πουλήσει στους Ρώσους.».

Στο σημείο αυτό εμφανίσθηκαν η δεύτερη μάρτυρας κατηγορίας Μαρία Βλάχου και ο τρίτος μάρτυρας κατηγορίας Δημήτριος Μπάρμπας αφού έλαβαν το λόγο από τον Πρόεδρο ζήτησαν να μην εξεταστούν εφόσον είναι ελεγκτές, προσκόμισαν δε και σχετικά έγγραφα τα οποία αναγνώσθηκαν νομότυπα, ήτοι:

1) Το με αριθ. πρωτ. ΣΕΕΔΔΦ.20/7290/2-6-2015 έγγραφο Σώματος Επιθεωρητών-Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης προς την Εισαγγελία Εφετών Πειραιώς.

2) Το με αριθ. πρωτ. ΣΕΕΔΔΦ.6/384/24-1-2015 έγγραφο Σώματος Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης προς την Εισαγγελία Εφετών Πειραιώς.

3) Το με αριθ. πρωτ. 3821/27-1-2015 έγγραφο της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών.

Ο Εισαγγελέας πρότεινε να μην εξετασθούν οι μάρτυρες ελεγκτές και να προσέλθει ο τέταρτος μάρτυρας κατηγορίας Χρύσανθος Παζάς.

Οι συνήγοροι της πολιτικής αγωγής και ο συνήγορος του κατηγορουμένου, αφού έλαβαν διαδοχικά το λόγο από τον Πρόεδρο, δήλωσαν ότι επαφίενται στην κρίση του Δικαστηρίου.

Το Δικαστήριο, αφού διασκέφθηκε μυστικά με παρούσα τη γραμματέα κατάρτισε και ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως σε δημόσια συνεδρίαση την υπ' αριθμ. 553/2015 απόφασή του, η οποία έχει ως εξής:

Με τη διάταξη του άρθρου 18 παρ. 1 του Ν. 3260/2004 (ΦΕΚ Α 151/6-8-2004) προστέθηκε εδάφιο στην αρχή του άρθρου 3 παρ. 9 του Ν. 3074/2002 (ΦΕΚ Α 296/4-12-2002) με το οποίο ορίζεται ότι «Ο Ειδικός Γραμματέας, οι Επιθεωρητές Ελεγκτές και οι Βοηθοί Επιθεωρητές δεν εξετάζονται, δεν διώκονται και δεν ενάγονται για γνώμη που διατύπωσαν κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους. Εξαιρούνται των ανωτέρω η περίπτωση δόλου, η παραβίαση του απορρήτου των πληροφοριών και στοιχείων που περιήλθαν σε γνώση τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και η παράβαση του καθήκοντος εχεμύθειας, στο οποίο υποχρεούνται οι υπηρετούντες στο Σ.Ε.Ε.Δ.Δ. και μετά την αποχώρησή τους από αυτό. Οι διατάξεις αυτές ισχύουν αναδρομικά από την ημερομηνία ισχύος του Ν. 2477/1997». Από την αιτιολογική έκθεση της πιο πάνω διάταξης προκύπτει ότι η ανωτέρω ρύθμιση θεσπίσθηκε και για τους Επιθεωρητές Ελεγκτές και Βοηθούς αυτών του Σώματος Επιθεωρητών – Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης (Σ.Ε.Ε.Δ.Δ.) σε αντιστοιχία διατάξεων που είχαν ήδη θεσπισθεί για το Σώμα Επιθεωρητών του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών (άρθ. 19 παρ.10 του Ν. 2671/1998), για τους Επιθεωρητές Δημοσίων Έργων (άρθ. 22 του Ν. 1418/1984) και τους Επιθεωρητές Περιβάλλοντος (άρθ. 14 παρ.2 του Ν. 3044/2002), με σκοπό να διασφαλισθεί το έργο του Σώματος Επιθεωρητών – Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης (Σ.Ε.Ε.Δ.Δ.) και να ενισχυθεί η απρόσκοπτη και ακώλυτη άσκηση των καθηκόντων των Επιθεωρητών – Ελεγκτών και των Βοηθών τους, των οποίων το έργο αποκρυσταλλώνεται στις τεκμηριωμένες και εμπειριστατωμένες εκθέσεις αυτών που συντάσσονται μετά το πέρας των επιθεωρήσεων και παραλλήλως να αποφευχθεί η δυσχέραση του έργου των από την έναρξη σε βάρος των πειθαρχικών και ποινικών διώξεων εκ μέρους των θιγομένων ελεγχομένων για γνώμες που αυτοί διατύπωσαν στις ως άνω εκθέσεις των. Ενόψει του επιδιωκόμενου από την ανωτέρω ρύθμιση σκοπού, οι ως άνω Επιθεωρητές – Ελεγκτές και οι Βοηθοί αυτών μπορεί να απαλλαγούν και από την εξέταση αυτών στο ακροατήριο ως μαρτύρων επί της συνταχθείσας από αυτούς έκθεσης, κατά την εύλογη περί τούτου κρίση του Δικαστηρίου, αφού ακουσθούν σχετικά ο Εισαγγελέας και οι διάδικοι, χωρίς βεβαίως να αποκλείεται η εξέταση αυτών ως μαρτύρων στις περιπτώσεις ιδίως που απαιτείται η εκ μέρους αυτών παροχή διευκρινίσεων επί σημείων των εκθέσεων που έχουν ήδη συντάξει. Στη προκειμένη περίπτωση οι κληθέντες ως μάρτυρες κατηγορίας Βλάχου

13 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

Μαρία και Μπάρμπας Δημήτριος Επιθεωρήτρια – Ελεγκτής και Βοηθός Επιθεωρητής Ελεγκτής του Σώματος Επιθεωρητών – Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης (Σ.Ε.Ε.Δ.Δ.), οι οποίοι προέβησαν σε έλεγχο της περιουσιακής κατάστασης του κατηγορουμένου Κόκκα Δημητρίου, δασικού υπαλλήλου, και συνέταξαν την από 21/Α/5-2-2009 έκθεση, ζήτησαν να απαλλαγούν από την εξέταση αυτών ως μαρτύρων, επικαλούμενοι την πιο πάνω νομοθετική ρύθμιση. Σημειώνεται ότι οι ανωτέρω εξετάστηκαν ως μάρτυρες κατά τη διάρκεια της πρωτοβάθμιας δίκης. Ενόψει των προεκτεθέντων, της περί τούτου σύμφωνης γνώμης του Εισαγγελέα και της μη προβολής αντιρρήσεων εκ μέρους των διαδίκων, το Δικαστήριο κρίνει ότι το αίτημα πρέπει να γίνει δεκτό και να απαλλαγούν από την εξέτασή τους οι μάρτυρες Μαρία Βλάχου και Δημήτριος Μπάρμπας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι δεν συντρέχει λόγος εξέτασης των ως άνω μαρτύρων Μαρίας Βλάχου και Δημητρίου Μπάρμπας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε, αμέσως στο ακροατήριό του, σε δημόσια συνεδρίαση.

Πειραιάς, 11 Νοεμβρίου 2015.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μετά την απαγγελία της παραπάνω απόφασης, προσήλθε ο τέταρτος μάρτυρας της κατηγορίας, ο οποίος όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητά του, απάντησε ότι ονομάζεται **Χρυσάνθος ΠΑΖΑΣ** του Ηλία, γεννήθηκε Λιδορίκι Λοκρίδος το έτος 1944, κατοικεί στο Χολαργό και είναι Χριστιανός Ορθόδοξος. Τον κατηγορούμενο γνωρίζει απλώς και δεν είναι συγγενής του. Αφού επέλεξε τον τύπο του θρησκευτικού όρκου, ορκίστηκε στο Ιερό Ευαγγέλιο, κατά το άρθρο 218 Κ.Ποιν.Δ., εξετάστηκε και κατέθεσε ότι:

«Εγώ είμαι συνταξιούχος δασολόγος. Χρημάτισα Διευθυντής Δασών Ανατολικής Αττικής και κατόπιν Πειραιά. Ήξερα τον

κατηγορούμενο. Σαν υπάλληλος ήταν σκληρός, άτεγκτος. Δεν είχε μία ευπροσηγορία. Πολλοί από αυτούς που έρχονταν στην Υπηρεσία μας είχαν εμπλακεί σε καταπατήσεις, χωρίς να είναι υπαίτιοι. Τα τρία χρόνια που ήμουν προϊστάμενός του δεν υπήρξε περίπτωση επώνυμης καταγγελίας. Επειδή έκανα πολλά χρόνια στην Αττική, τον ήξερα σαν συνάδελφο. Έχω μια πληροφόρηση ότι έγινε μεγάλος έλεγχος και δεν βρέθηκε περίπτωση προβληματική. Ο κατηγορούμενος και η γυναίκα του ήταν δημόσιοι υπάλληλοι με δύο παιδιά. Έπαιζε όντως στο χρηματιστήριο. Δεν μπορώ να δικαιολογήσω που βρήκε τα χρήματα. Βεβαιώνω πάντως ότι έπαιζε στο χρηματιστήριο. Εμένα δεν με δάνεισε, ούτε εγώ τον δάνεισα. Είχα ακούσει για μια επιτυχημένη αγορά ακινήτου από πλειστηριασμό που έκανε στη Σύρο. Από εκεί μπορεί να του έμειναν κέρδη. Αρχικά οι υπηρεσίες έκαναν τις πράξεις κατ' αίτηση για αποχαρακτηρισμούς. Για παράδειγμα ερχόταν κάποιος που είχε 400 τετραγωνικά μέτρα και η πράξη γινόταν γι' αυτά τα μέτρα. Μετά βγήκε μία εγκύκλιος του Υπουργείου, για να μην ταλαιπωρείται ο κόσμος και όταν υπήρχαν μεγάλες εκτάσεις όπου δεν υπήρχε πρόβλημα, δινόταν η εντολή να κάνουμε μία μεγάλη περίμετρο και να κάνουμε πράξη χαρακτηρισμού, για όλη την έκταση π.χ. 'δεν είναι δασικά'. Στη συνέχεια τελεσιδικούσε η απόφαση και όταν ερχόταν ένας πολίτης που είχε για παράδειγμα διακόσια τετραγωνικά μέτρα μέσα σε αυτή την έκταση, έπαιρνε αμέσως το χαρτί. Μιλώ γενικά και όχι για συγκεκριμένες εκτάσεις. Δεν έχω ακούσει αν δάνειζε ή δανείστηκε χρήματα από τρίτους. Ξέρω ότι στο χρηματιστήριο είχε εμπειρία. Όταν ήμουν στην Υπηρεσία, δεν συναντούσα πολίτες εκτός γραφείου, η πόρτα του γραφείου μου όμως ήταν πάντα ανοιχτή. Η πράξη χαρακτηρισμού του Δασάρχη, γίνεται μετά από εισήγηση υπηρεσιακών παραγόντων του

Δασαρχείου. Αφού συγκεντρώσει τις εισηγήσεις ο Δασάρχης, ακολούθως κάνει τους χαρακτηρισμούς. Η πράξη πάει στη Διεύθυνση Δασών, ελέγχεται ο φάκελος και ο Διευθυντής εισηγείται είτε την αποδοχή, είτε την προσφυγή προς την Πρωτοβάθμια Επιτροπή με πράξη του Γενικού Γραμματέα που ήταν τότε ο Προϊστάμενος της Διευθύνσεως Δασών. Για την απόφαση της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής γίνεται, ανάλογα με την αιτιολογία, είτε αποδοχή, είτε προσφυγή στη Δευτεροβάθμια Επιτροπή. Κάποια στιγμή η απόφαση τελεσιδικούσε. Να σημειωθεί ότι τόσο στην Πρωτοβάθμια, όσο και στην Δευτεροβάθμια Επιτροπή, ο Πρόεδρος είναι Δικαστής.».

Προσήλθε επόμενη μάρτυρας της κατηγορίας, η οποία όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητά της, απάντησε ότι ονομάζεται **Αθηνά ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ** του Βασιλείου, γεννήθηκε στο Ν. Μάρκιση Φθιώτιδος το έτος 1963, κατοικεί στον Πόρο, περιοχή Ασκέλι και είναι Χριστιανή Ορθόδοξος. Τον κατηγορούμενο γνωρίζει απλώς και δεν είναι συγγενής του. Αφού επέλεξε τον τύπο του θρησκευτικού όρκου, ορκίστηκε στο Ιερό Ευαγγέλιο, κατά το άρθρο 218 Κ.Ποιν.Δ., εξετάστηκε και κατέθεσε ότι:

«Αντικατέστησα τον κατηγορούμενο ως Δασάρχης στο Δασαρχείο Πόρου. Οι πράξεις χαρακτηρισμού γίνονταν μετά από εισηγήσεις δασολόγων. Οι εισηγήσεις γίνονταν από μένα και κάποιες γίνονταν και από τον κατηγορούμενο. Από το 2001 και μετά γίνονταν από μένα και από τον κ. Ζερβό. Για το ακίνητο του κ. Μαρίνου Αλεξανδράκη απαγορευόταν ο αποχαρακτηρισμός, γιατί σύμφωνα με απόφαση του ΣτΕ, απαγορευόταν ο αποχαρακτηρισμός επίθεσων που ήταν ή που επρόκειτο να κριθούν αναδασωτέες. Το κτίριο που είχε ανεγερθεί έχει κριθεί κατεδαφιστέο και μέχρι σήμερα δεν έχει αλλάξει κάτι. Εμείς

συνεχίζουμε να γράφουμε τα πρόστιμα, αλλά δεν καταβάλλονται. Η συνεργασία μου με τον κατηγορούμενο ήταν καλή. Δεν έδειχνε ότι μπορεί να έχει πολλά χρήματα. Ήξερα ότι παίζει στο χρηματιστήριο και ότι κάποιοι του έδιναν χρήματα για να παίζει, τον εμπιστεύονταν. Μία φορά του έδωσα και εγώ χρήματα, στις αρχές του 1999. Μετά συνέχισα μόνη μου. Για την περίπτωση Κάτσικα είχα πει ότι το ένα κομμάτι ήταν αγροτικό και το ένα κομμάτι δάσος. Την εισήγηση την έκανα εγώ και την πράξη την εξέδωσε ο Δασάρχης. Δόθηκε χαρτί από τον κατηγορούμενο για το Ξενία, θεώρησε η Διοίκηση ότι το χαρτί αυτό δεν έπρεπε να εκδοθεί και ζήτησε πράξη χαρακτηρισμού. Το 2006 η έκταση είχε παραχωρηθεί σε ιδιώτη. Τις περισσότερες εισηγήσεις τις είχαμε βγάλει μαζί με τον κατηγορούμενο. Εγώ δεν του κατέθεσα χρήματα, νομίζω τα έβαλα στη χρηματιστηριακή. Του έδωσα 1.000.000 δρχ και μου έδωσε 1.500.000 δρχ, τον Ιούνιο. Στο Ξενία δεν ήμουν εγώ εισηγήτρια. Για τον Κάτσικα, ή θα είχε πει το ίδιο ο Δασάρχης, ή αν είχε πει κάτι διαφορετικό, θα ήταν για τυπικούς λόγους, λόγω απόφασης του ΣτΕ. Το 2006 δεν είχα χειριστεί εγώ το Ξενία. Από το 1997 έως το 2008 που έφυγε ο κατηγορούμενος, είχαμε χειριστεί πολλές υποθέσεις μαζί. Από το 2001 έκανε και άλλος συνάδελφος εισηγήσεις και γι' αυτές τις περιπτώσεις δεν ξέρω πολλά πράγματα. Για το ακίνητο του κ. Αλεξανδράκη έχει βγει απόφαση Διοικητικού Δικαστηρίου για κατεδάφιση. Δεν μπορεί η απόφαση του Δικαστηρίου να πει αν ένα κτήμα είναι δασικό. Όταν έδωσα τα χρήματα στον κατηγορούμενο, δεν είχα κάνει κάποιο ιδιωτικό συμφωνητικό. Δεν ξέρω αν κάποιοι άλλοι είχαν κάνει. Η πράξη χαρακτηρισμού δημοσιεύεται στις εφημερίδες. Οποιοσδήποτε έχει δικαίωμα να κάνει αντιρρήσεις. Αν είναι δασικό, μπορεί να κάνει αντίρρηση η Διεύθυνση, έχω δει τέτοιες περιπτώσεις. Δεν γνωρίζω τι

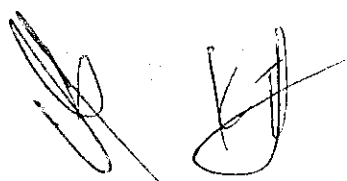
έγινε με το πειθαρχικό. Για τις πράξεις που ελέγχθηκαν, ξέρω ότι βρέθηκαν νόμιμες. Για το Ξενία, εμείς το κηρύξαμε αναδασωτέο και το Διοικητικό Εφετείο στο οποίο προσέφυγε ο ιδιώτης ακύρωσε την πράξη μας. Η Διεύθυνση αν θέλει κάνει αντιρρήσεις για τα δασικά. Σε μένα πάντως δεν έχει έρθει κανείς να μου πει ότι έδωσε χρήματα στον κατηγορούμενο.».

Προσήλθε επόμενη **μάρτυρας της κατηγορίας**, η οποία όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητά της, απάντησε ότι ονομάζεται **Φανή ΤΣΑΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ** του Γεωργίου, γεννήθηκε στον Πειραιά το έτος 1967, κατοικεί στον Γαλατά Τροιζηνίας και είναι Χριστιανή Ορθόδοξος. Τον κατηγορούμενο γνωρίζει απλώς και δεν είναι συγγενής του. Αφού επέλεξε τον τύπο του θρησκευτικού όρκου, ορκίστηκε στο Ιερό Ευαγγέλιο, κατά το άρθρο 218 Κ.Ποιν.Δ., εξετάστηκε και κατέθεσε ότι:

«Δεν ξέρω πολλά για την υπόθεση. Ο πατέρας μου, ο Γεώργιος Τσαουσόπουλος, πέθανε το 2009. Είχε ένα οικόπεδο 7 στρεμμάτων στην περιοχή Κόνθι- Μπέλεσι και το πούλησε στον κ. Καραγιάννη. Δεν μου είχε πει ότι ο Δασάρχης του είχε ζητήσει χρήματα. Μου είχε πει απλώς ότι όπως το πήρε το οικόπεδο, το πούλησε.».

Προσήλθε επόμενος **μάρτυρας της κατηγορίας**, ο οποίος όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητά του, απάντησε ότι ονομάζεται **Αναστάσιος ΔΕΜΑΓΚΟΣ** του Νικολάου, γεννήθηκε στο Πόρο Τροιζηνίας Πειραιά το έτος 1966 , κατοικεί στο Γαλατά Τροιζηνίας και είναι Χριστιανός Ορθόδοξος. Τον κατηγορούμενο γνωρίζει απλώς και δεν είναι συγγενής του. Αφού επέλεξε τον τύπο του θρησκευτικού όρκου, ορκίστηκε στο Ιερό Ευαγγέλιο, κατά το άρθρο 218 Κ.Ποιν.Δ., εξετάστηκε και κατέθεσε ότι:

«Είχαμε ένα οικόπεδο που ήταν αγρός, κληροτεμάχιο, από τον παππού μου που το είχε πάρει το 1882 από πλειστηριασμό από την Εθνική Τράπεζα. Το 2001 ήθελα να κάνω μία γεώτρηση και από την Υπηρεσία Εγγείων Βελτιώσεων μου ζήτησαν ένα χαρτί από το Δασαρχείο για να μου δώσουν την άδεια. Μου είπαν, 'λογικά δεν θα έχεις πρόβλημα, γιατί έχεις μέσα ελιές'. Πήγα στον κ. ... που ήταν τότε Δασάρχης Πόρου και μου είπε ότι θα περάσει να το δει. Ήρθε με το ιδιωτικό του αυτοκίνητο και μου είπε, 'για μια γεώτρηση, θα σου δώσουμε χαρτί'. Πέρασαν δέκα μέρες και πήγα πάλι στο γραφείο του να δω τι θα γίνει και μου λέει, 'δε θα σου δώσουμε το χαρτί, γιατί ο γείτονάς σου ο Παπαγγελής φωνάζει, βρείτε τα με αυτόν'. Ο πατέρας Παπαγγελής πιάστηκε από τον δικό μου πατέρα Νικόλαο Δεμάγκο να βάζει φωτιά και τότε ο γιος Παπαγγελής είπε, 'θα στο βγάλουμε αναδασωτέο'. Ο κατηγορούμενος δεν μου ζήτησε χρήματα για αυτήν την περίπτωση. Μου κάνει όμως αγωγές για δυσφήμιση και με αυτές μου ζητάει χρήματα. Μου είπαν διάφοροι να πάω σε κάποιους και να δώσω 'κάτι'. Μου έλεγε μετά ο κατηγορούμενος ότι το κτήμα μου δεν είχε ελιές, αλλά αγριελιές. Πώς γίνεται όμως αυτό, αφού τα δέντρα είχαν πεζούλια; Το 1988 είχαν δοθεί πολλές άδειες με την ίδια φυτική κάλυψη. Μου λένε κάποιοι γνωστοί μου, 'για να βρεις λύση στο πρόβλημά σου, πήγαινε σε έναν υπουργό'. Τους άκουσα και πήγα στον κ. Μπεντενιώτη, ο οποίος μου ζήτησε όλα τα χαρτιά για να ετοιμάσει ένα σχετικό υπόμνημα. Το έμαθε ο κατηγορούμενος και εξεμάνη και μου είπε, 'αν υπήρχε μία περίπτωση να σου δώσω το χαρτί, τώρα δεν θα σου το δώσω ποτέ'. Δεν μπορώ να πω για τον κατηγορούμενο αν χρηματίστηκε. Στη θέση Τσελεβένα έχω άλλο κτήμα που είναι όντως δασικό και μου λέει ο Καραγιάννης ο μεσίτης, 'άσε το Δασαρχείο σε μένα'. Τελικά δεν

πουλήθηκαν τα κτήματα. Με τι κριτήρια αποχαρακτήριζε; Ο ίδιος τα ξέρει. Έχουν γίνει πάντως αδικίες. Έμαθα μετά ότι έπαιζε στο χρηματιστήριο. Όταν ήρθε κάτω στην περιοχή μας, δεν φαινόταν να έχει ευχέρεια χρήματος, ήρθε με ένα αυτοκινητάκι. Μετά έφτασε να έχει πέτρινο σπίτι στο Γαλατά. Δίπλα στο σπίτι του, όλα τα κτήματα είναι δασικά. Μάλλον ο ίδιος τα αποχαρακτήρισε, πολλά στρέμματα. Δεν ξέρω κάτι για δάνεια. Ο πατέρας μου Νικόλαος Δεμάγκος έχει όντως καταδικαστεί για εκχέρσωση. Το Δικαστήριο όταν αποφασίζει, δεν είναι εκεί για να δει τα κτήματα. Παραιτηθήκαμε από την υπόθεση στο Συμβούλιο της Επικρατείας γιατί μου είπε ο κ. Μπεντενιώτης, 'θα χάσετε, είναι πολλά τα λεφτά'. Ο Ηλίας Μπίσιος ήταν αυτός που μάζευε υπογραφές και έλεγε, 'εγώ θα ρίξω το πρώτο βόλι'. Μετά τα ανακάλεσε όλα. Μου είπε εμένα ότι τακτοποιήθηκε η υπόθεσή του.».

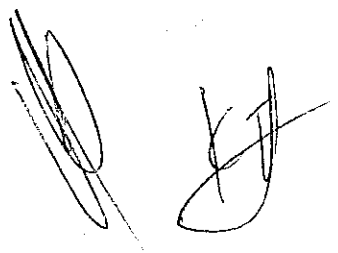
Προσήλθε επόμενος **μάρτυρας της κατηγορίας**, ο οποίος όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητά του, απάντησε ότι ονομάζεται **Ευάγγελος ΚΑΡΜΙΡΗΣ** του Ανδρέα, κατοικεί στο Κορωπί στη Λεωφόρο Λαυρίου αρ.1 (22^ο χιλιόμετρο) και είναι Χριστιανός Ορθόδοξος. Τον κατηγορούμενο γνωρίζει απλώς και δεν είναι συγγενής του. Αφού επέλεξε τον τύπο του θρησκευτικού όρκου, ορκίστηκε στο Ιερό Ευαγγέλιο, κατά το άρθρο 218 Κ.Ποιν.Δ., εξετάστηκε και κατέθεσε ότι:

«Είχε έρθει επιταγή σε μένα από την εταιρεία 'Κουρουπάκης', εκδόσεως . . . , ύψους νομίζω 50.000 ευρώ. Την είχε δώσει ο Κόκκας στον Κουρουπάκη για να βγάλει εγγυητικές για μία πλασματική εταιρεία με στρουθοκαμήλους, γιατί είχε μαύρα χρήματα και έπρεπε να μπορέσει να τα δικαιολογήσει. Ο Κουρουπάκης μας χρώοιαγε από τα πετρέλαια και η Θερμόιλ μας έδωσε την επιταγή. Η επιταγή σφραγίστηκε. Δώδεκα χρόνια τραβιέμαι με αυτή την υπόθεση, στο διάστημα αυτό έχασα και το

παιδί μου. Με πλησίασε ο κατηγορούμενος και πήγαμε στα Goodys της Μεσογείων, μου πρότεινε να του δώσω 50.000.000 δρχ που είχε να κάνει κάποια 'πράσινα', δεν ξέρω και τη νομοθεσία για να σας πω ακριβώς. Από αυτά πάντως είπε ότι θα βγάζαμε 500.000.000 δραχμές. Μου έδωσε την εντύπωση ότι αυτά που έλεγε τα εννοούσε. Στη συνάντηση παρευρίσκονταν ο αδερφός μου Μανώλης και ο γιός μου Ανδρέας, που έχουν πεθάνει. Μου είπε ότι ήταν δικό του θέμα το πώς θα γίνει. Μας έχει κάνει μήνυση επειδή έχει λεφτά. Το χρηματιστήριο και οι στρουθοκάμηλοι ήταν στάχτη στα μάτια. Μου είπε ότι θα βγουν 500.000 ευρώ σε δύο με τρεις μήνες με τα 'πράσινα'. Εγώ δεν προχώρησα. Μου πήρε την επιταγή και μου το έλεγε η μητέρα μου να μη τη δώσω. Μου πήρε το στέλεχος και μετά είπε ότι δεν με ήξερε. Ήταν ένα πρόσωπο που έπρεπε να ήταν αφρός. Εγώ δεν έχω μία δραχμή σήμερα και έρχονται και με κάνουν εκατομμυριούχο. Κουράστηκα δώδεκα χρόνια. Υπάρχει αγωγή που καταδικάστηκε ο κύριος. Δεν ξέρω κάτι για το ξενοδοχείο 'Poros Beach'. ».

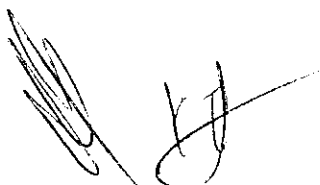
Στη συνέχεια, μετά από πρόταση του Εισαγγελέα, αναγνώστηκαν από τον Πρόεδρο δημόσια στο ακροατήριο η με αριθ. 28/15-1-2014 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Πειραιά με τα πρακτικά αυτής καθώς και τα ακόλουθα έγγραφα, για την ανάγνωση των οποίων δεν προβλήθηκε κάποια αντίρρηση:

- 1) Η με αρ. 21/ Α/ 2009 έκθεση ελέγχου περιουσιακής κατάστασης για τον κατηγορούμενο του Σώματος Επιθεωρητών – Ελεγκτών Δημοσίας Διοίκησης, Μαρίας Βλάχου και Δημητρίου Μπάρμπα.

- 2) Πίνακας 4 με κινήσεις των με αρ. 002786001704, 16000210103360, 002101017427 και 002310001405 λογαριασμών της Alpha Bank,
- 3) Πίνακας με κινήσεις του με αρ. 0100101034896 λογαριασμού της Αγροτικής Τράπεζας και 653/744943-78 λογαριασμού της Εθνικής Τράπεζας,
- 4) Το από 24-09-2007 υπηρεσιακό σημείωμα του Σώματος Επιθεωρητών – Ελεγκτών Δημοσίας Διοίκησης προς τον Ειδικό Γραμματέα του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ., που αφορά διενεργηθείσα προκαταρκτική εξέταση αυτών για διενέργεια δωροδοκιών προς κατηγορούμενο.
- 5) Το από 31-12-2007 υπηρεσιακό σημείωμα του Σώματος Επιθεωρητών – Ελεγκτών Δημοσίας Διοίκησης προς τον Ειδικό Γραμματέα του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ., που αφορά διενέργεια συμπληρωματικής εξέτασης για χαρακτηρισμούς εκτάσεων ως δασικών ή μη.
- 6) Το από 13-10-2008 υπηρεσιακό σημείωμα του Σώματος Επιθεωρητών και Ελεγκτών προς τον Ειδικό Γραμματέα Σ.Ε.Ε.Δ.Δ., που αφορά χαρακτηρισμό ως μη δασικών εκτάσεων στις θέσεις Ρωϊκού Ναυσιάθμου, Ζούρβα και Φαράγγι του Έρωτα.
- 7) Το με αρ. πρωτ. 2495 από 02-12-2008 έγγραφο Περιφέρειας Αττικής, για τον αριθμό πράξεων που έχουν εκδοθεί από το Δασαρχείο Γόρου.
- 8) Το με αρ. πρωτ. 2291/794 από 21-01-2010 έγγραφο της Περιφέρειας Αττικής, προς τον κατηγορούμενο, για κοινοποίηση πορίσματος του Υπηρεσιακού Συμβουλίου (απαλλακτικό).

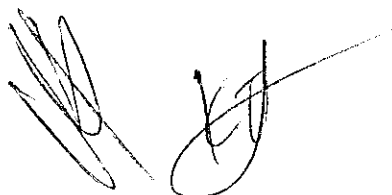
- 9) Το με αρ. πρωτ. 25 από 08-01-2010 έγγραφο από την Δ/νση Δασών Δυτ. Αττικής προς το Υπηρεσιακό Συμβούλιο Περιφέρειας Αττικής, που αφορά υποβολή πορίσματος πειθαρχικής ανάκρισης σε βάρος του κατηγορουμένου με συνημμένο το από 8-1-2010 πόρισμα (απαλλακτικό).
- 10) Το από 26-02-2007 δημοσίευμα εφημερίδας 'Πολιτικά Θέματα' σε βάρος κατηγορουμένου.
- 11) Το από 05-02-2010 δημοσίευμα εφημερίδας «Το Παρασκήνιο», σε βάρος κατηγορουμένου.
- 12) Το από 01-04-2010 δημοσίευμα εφημερίδας «Το Παρασκήνιο», σε βάρος κατηγορουμένου,
- 13) Το με αρ. 567/2008 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιώς, (απαλλακτικό για Εμ. Μπετενιώτη επί εγκλήσεως κατηγορουμένου για συκοφαντική δυσφήμιση δια του τύπου)
- 14) Η με αρ. 7950 από 12-02-2008 ένορκη κατάθεση σε συμβολαιογράφο του Ιωάννη Ντάσκα που αφορά τον συντάκτη δημοσιεύματος σε βάρος κατηγορουμένου,
- 15) Το από 17-11-2013 δημοσίευμα της εφημερίδας «Η Βραδυνή τής Κυριακής», σε βάρος κατηγορουμένου,
- 16) Το από 19-11-2013 δημοσίευμα της εφημερίδας «Ελευθεροτυπία», σε βάρος κατηγορουμένου,
- 17) Το από 12 έως 18-10-2013 δημοσίευμα της εφημερίδας «Hellenic Mail», σε βάρος κατηγορουμένου,
- 18) Το από 22-11-2013 δημοσίευμα της εφημερίδας «Ελευθεροτυπία», για αποχαρακτηρισμό στη θέση 'Βίδι'.
- 19) Η από 04-06-2004 ανυπόγραφη αναφορά αγροτών-καλλιεργητών Τροιζηνίας και Σπετσών προς τον κ. Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, κατά του κατηγορουμένου.

- 20) Η από 12-7-2004 αναφορά-υπόμνημα αγροτών του Πόρου προς το Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας και η από 28-6-2004 αναφορά προς βουλευτές για τον κατηγορούμενο.
- 21) Η από 09-05-2005 έγκληση του κατηγορουμένου ενώπιον του Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Πειραιώς, σε βάρος κατοίκων της περιοχής για την από αυτούς υποβολή της από 17-7-2004 αναφοράς.
- 22) Η από 22-09-2003 ερώτηση προς τους κ.κ. Υπουργούς: Εθνικής Άμυνας, Πολιτισμού, Γεωργίας, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Οικονομίας και Οικονομικών, του βουλευτή Μαν. Μπεντενιώτη αφορώσα την αξιοποίηση του Ρώσικου Ναυστάθμου στον Πόρο.
- 23) Το αντίγραφο του με αρ. 118/2013 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Πειραιώς, που αφορά τη διόρθωση του με αρ. 97/2013 παραπεμπτικού βουλεύματος.
- 24) Το φωτοαντίγραφο του με αρ. 168/2010 απαλλακτικού βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Πειραιώς, για κατηγορούμενο για ψευδή βεβαίωση.
- 25) Η με αρ. πρωτ. Σ.Ε.Ε.Δ.Δ./Φ. ΕΜΠ/641 από 17-12-2008 πρόκληση του Σώματος Επιθεωρητών – Ελεγκτών Δημοσίας Διοίκησης, προς Δ. Κόκκα για παροχή στοιχείων.
- 26) Η από 24-10-2012 ένορκη εξέταση μάρτυρα Ηλία Μιχαήλο-Κονόμη από την Ανακρίτρια του Ζ' Τμήματος Αλεξάνδρα Μητσοπούλου,
- 27) Η από 13-05-2008 αναφορά της Αντεισαγγελέως Πρωτοδικών Αλεξάνδρας Μουσούρη προς τον κ. Εισαγγελέα Εφετών Πειραιώς, για θέση στο αρχείο κατηγορίας σε βάρος

κατηγορουμένου για ψευδή βεβαίωση και παράβαση καθήκοντος αναφορικά με χαρακτηρισμό ως μη δασικής έκτασης 442 στρεμμάτων στη θέση 'Ζούρβα' Ύδρας.

- 28) Η από 7-12-2009 αναφορά του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών προς τον κ. Εισαγγελέα Εφετών Πειραιά, για θέση στο αρχείο δικογραφίας σχετικά με χαρακτηρισμό ως αγροτικής έκτασης του Α. Καραγιάννη.
- 29) Το με αρ. πρωτ. 473/134 από 05-02-2009 έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Περιφέρειας Αττικής, και το συνημμένο σε αυτό πόρισμα της Ευμορφίας Παπακωνσταντίνου για το χαρακτηρισμό ακινήτου στη θέση 'Ρωσικός Ναύσταθμός' (απαλλακτικό).
- 30) Το με αρ. πρωτ. Σ.Ε.Ε.Δ.Δ./ ΠΕ476 από 31-12-2007 έγγραφο του Σώματος Επιθεωρητών και Ελεγκτών προς την Εισαγγελία Πρωτοδικών Πειραιά, και η συνημμένη σε αυτό έκθεση αναφορικά με το χαρακτηρισμό έκτασης στη θέση 'Σφακοβούνι'.
- 31) Η με αρ. πρωτ. Δ.Υ. από 27-11-1998 εισήγηση προς το Δασαρχείο Πόρου, για έκταση 5.060 στρεμμάτων στη θέση Μεγάλο Ποτάμι-Λεμονοδάσος και η πράξη χαρακτηρισμού.
- 32) Η με αρ. ΓΤ-794/2011 απόφαση του Γ' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς (απαλλακτική για κατηγορούμενο για τις πράξεις της ψευδούς καταμήνυσης, ψευδορκίας μάρτυρα και συκοφαντικής δυσφημήσεως επί εγκλήσεως Νικολάου Δεμάγκου).
- 33) Η από 18-10-2004 ένορκη εξέταση του μάρτυρα Γεωργίου Παπαζαχαρίου στην πταισματοδίκη Ιωάννα Στεργιούλη,

- 34) Η από 18-10-2004 συμπληρωματική ένορκη εξέταση του μάρτυρα Γεωργίου Παπαζαχαρίου στην πταισματοδίκη Ιωάννα Στεργιούλη,
- 35) Η από 05-08-2004 ένορκη εξέταση του μάρτυρα Δημητρίου Τόλια στην πταισματοδίκη Ιωάννα Στεργιούλη,
- 36) Η από 15-10-2004 ένορκη εξέταση του μάρτυρα Ιωάννης Κατωγιαννάκη στην πταισματοδίκη Ιωάννα Στεργιούλη,
- 37) Η από 10-08-2004 ένορκη εξέταση του μάρτυρα Γεράσιμου Μεγαλογένη στην πταισματοδίκη Ιωάννα Στεργιούλη,
- 38) Η από 03-08-2004 ένορκη εξέταση του μάρτυρα Ιωάννη Τσούρη στην πταισματοδίκη Ιωάννα Στεργιούλη,
- 39) Η από 06-08-2004 ένορκη εξέταση της μάρτυρα Μαρίας Αιταλίδου στην πταισματοδίκη Ιωάννα Στεργιούλη,
- 40) Η από 02-08-2004 ένορκη εξέταση του μάρτυρα Νικολάου Λημναίου στην πταισματοδίκη Ιωάννα Στεργιούλη,
- 41) Το με αρ. πρωτ. 1208/9-4-2002 έγγραφο του Δήμου Τροιζήνας προς το Δασαρχείο Πόρου , για έκδοση πράξης χαρακτηρίσμού στη θέση Σφακοβούνι και Μάζωμα στην περιοχή Βίδι Τακτικούπολης Τριζηνίας και η συνημμένη εισήγηση δασολόγου Α. Ζερβού για την κήρυξη 33 και 428 στρεμμάτων ως αγροτικών.
- 42) Το με αρ. πρωτ. 150 από 17-03-2010 έγγραφο του Πταισματοδικείου Πειραιά, για διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σε βάρος κατηγορουμένου για αλλαγή πινακίδων κυκλοφορίας ΙΧΕ αυτοκινήτου.
- 43) Το από 21-05-2009 έγγραφο Αντιρρήσεων και Ένστασης προς την Νομαρχία Πειραιά, κατά της 624/2009

πράξης χαρακτηρισμού έκτασης 29.465 τ.μ. στη θέση Νεώρειο, με συνημμένη την πράξη χαρακτηρισμού, που υπογράφει η Αθηνά Κουτσούμπα, Δασάρχης Πόρου.

- 44) Το με αρ. πρωτ. ΔΥ από 18-03-2010 ενημερωτικό σημείωμα της Περιφέρειας Αττικής, προς το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας Αττικής αναφορικά με το από 4-6-2004 υπόμνημα πολιτών σε βάρος κατηγορουμένου.
- 45) Το με αρ. πρωτ. 12909 από 10-03-2010 έγγραφο προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, για διαβίβαση ερώτησης του βουλευτή Μανώλη Μπεντενιώτη και η με αρ. 6972/3-3-2010 ερώτηση.
- 46) Η από 08-01-2008 διάταξη της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών, για θέση στο αρχείο έγκλησης κατηγορουμένου για συκοφαντική δυσφήμιση δια του τύπου σε βάρος εκδότη της 'Βραδυλής' για το ως άνω δημοσίευμα σε βάρος κατηγορουμένου.
- 47) Η με αρ. 1 από 18-05-2005 Γνωμοδότηση του Μεικτού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου, που αφορά εξέταση καταγγελίας καταπάτησης δημόσιας δασικής έκτασης στη θέση Βίδι-Μάζωμα Τροιζηνίας (Σφακοβούνι) για δικαιώματα Δημοσίου.
- 48) Η με αρ. 174/2011 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημ/των Πειραιώς και τα πρακτικά (καταδικαστική για κατηγορούμενο για παράβαση καθήκοντος αναφορικά με εγκατάσταση κεραιάς κινητής τηλεφωνίας και η 1674/2011 απόφαση Αρείου Πάγου που επικύρωσε αυτήν).
- 49) Το από 24-09-2007 υπηρεσιακό σημείωμα του Σώματος Επιθεωρητών - Ελεγκτών, προς τον Ειδικό

Γραμματέα του ΣΣΕΕΔΔ για διεξαγωγή έρευνας περιουσιακής κατάστασης.

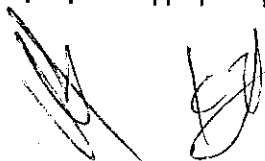
- 50) Φωτοαντίγραφο από 23-11-2000 εκκαθαριστικού σημειώματος του , όπου διαλαμβάνονται έσοδα (πλέον μισθοδοσίας) ύψους 641.711.718 δραχμών, από τη ΔΟΥ Ελευσίνας.
- 51) Η από 24-5-2007 έγκληση κατηγορουμένου σε βάρος Μαρίνου Αλεξανδράκη.
- 52) Το από 31-01-2002 έγγραφο του κατηγορουμένου προς το Ε' τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας, για υποβολή της διενεργηθείσας από αυτόν πραγματογνωμοσύνης σε κηρυχθείσα αναδασωτέα έκταση 206 στρεμμάτων στα Τουρκοβούνια Παλαιού Ψυχικού, όπου η ΑΕ ΚΕΚΡΩΨ εκμεταλλευόταν λατομείο.
- 53) Η μηνυτήρια αναφορά του Μαρίνου Αλεξανδράκη σχετικά με την έκταση στα Τουρκοβούνια, και εκτάσεων στον Πόρο.
- 54) Το με αρ. 79/1-12-2012 ΦΕΚ που αφορά αυτοδίκαιη απόλυση κατηγορουμένου μετά την τριο πάνω καταδίκη για παράβαση καθήκοντος.
- 55) Η από 01-05-2004 μήνυση Μαρίνου Αλεξανδράκη ενώπιον του Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Πειραιώς, κατά κατηγορουμένου και άλλων υπαλλήλων Δασαρχείου Πόρου.
- 56) Η από 20-11-2006 καταγγελία – αναφορά Μαρίνου Αλεξανδράκη ενώπιον του Γενικού Επιθεωρητή Δημοσίας Διοίκησης.
- 57) Η από 01-07-2013 προσφυγή - αναφορά – καταγγελία του Μαρίνου Αλεξανδράκη προς τον Πρόεδρο της Κυβέρνησης Α. Σαμαρά.

- 58) Η από 16-01-2010 Ανοιχτή επιστολή του ιδίου προς τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας Γεώργιο Παπανδρέου.
- 59) Η από 05-12-2007 Ανοιχτή επιστολή του ιδίου προς τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας Κώστα Καραμανλή.
- 60) Η με αρ. 5763/2008 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς, για ακύρωση πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής εκδοθέντος σε βάρος Μαρίνου Αλεξανδράκη.
- 61) Η από 4-6-2007 έκθεση δικαστικής πραγματογνωμοσύνης του Νικολάου Ζαχαριά επί ακινήτου Μαρίνου Αλεξανδράκη, ως προς την φύση αυτού (δασικού ή μη).
- 62) Η με αρ. 1349/2010 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Πειραιώς και τα πρακτικά (απαλλακτική για απόπειρα εκβίασης του κατηγορουμένου σε βάρος Μαρίνου Αλεξανδράκη).
- 63) Η με αρ. 7980/2011 απόφαση του Α' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς και έκθεση πρακτικών (καταδικαστική για ψευδή καταμήνυση, ψευδορκία μάρτυρα και συκόφαντική δυσφήμιση του Μαρίνου Αλεξανδράκη σε βάρος κατηγορουμένου).
- 64) Η με αρ. 889/2007 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά (απορριπτική προσφυγής κατά απόφασης επιβολής προστίμου διατήρησης αυθαιρέτου του Μαρίνου Αλεξανδράκη).
- 65) Η με αρ. 385/2004 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πόρου (μεταβατικού) (καταδικαστική για παράβαση άρθρου 71 Ν. 998/1979 για Μαρίνο Αλεξανδράκη).

- 66) Η με αρ. ΑΤ-1952/2007 απόφαση του Α' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς και έκθεση πρακτικών (καταδικαστική κατ'έφεση της 385/04-αναιρεθείσα).
- 67) Η με αρ. ΑΤ- 4357/2008 απόφαση του Α' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς και τα πρακτικά αυτής (καταδικαστική κατ'έφεση μετ'αναίρεση της 1952/2007).
- 68) Η με αρ. Α.Τ. 432-648-768-951-1198/2010 απόφαση του Α' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς (απαλλακτική για κατηγορούμενο και άλλους υπαλλήλους για ψευδή βεβαίωση αναφορικά με ακίνητο Μαρίνου Αλεξανδράκη).
- 69) Το από με αρ. πρωτ. 2194/12-11-2002 έγγραφο προς το Δασαρχείο Πόρου, του δικηγόρου Μιχάλη Γιαμαλάκη για τα ευρισκόμενα κτίσματα επί ακινήτου Μαρίνου Αλεξανδράκη.
- 70) Η από 16-12-2002 επιστολή προς το Δασαρχείο Πόρου, του Μιχάλη Γιαμαλάκη (δικηγόρου Μαρίνου Αλεξανδράκη).
- 71) Το από 21-12-2004 συμπληρωματικό σημείωμα ενώπιον του Ειρηνοδικείου Καλαυρίας – Πόρου, επί της προσφυγής του Μαρίνου Αλεξανδράκη κατά του υπ'αρ. 132/2003 πρωτοκόλλου διοικητικής αεροβολής.
- 72) Η από 14-02-2005 αίτηση αναστολής εκτελέσεως ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιώς, κατά του 591/2004 πρωτοκόλλου επιβολής αποζημίωσης διατήρησης αυθαιρέτου σε δασική έκταση.
- 73) Το από 30-05-2005 έγγραφο προς το Δασαρχείο Πόρου, από Μαρίνο Αλεξανδράκη.

- 74) Το από 30-05-2005 υπόμνημα Μαρίνου Αλεξανδράκη ενώπιον του Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Πειραιώς, επί της ως άνω από 1-5-2004 μήνυσης αυτού.
- 75) Η κατά της υπ' αριθμ 3309/2011 απόφασης έφεση του Μαρίνου Αλεξανδράκη ενώπιον του Εφετείου Αθηνών (αφορά επιδικασθείσα χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης υπέρ του ενάγοντος Δημ. Κόκκα).
- 76) Το από 14-06-1982 έγγραφο του Δασονομείου Μεθάνων, για υλοτόμηση σε ελαιαγρό στη θέση 'Άρα Γιώργα'.
- 77) Το φωτοαντίγραφο της συμπληρωματικής αγωγής κακοδικίας του Μαρίνου Αλεξανδράκη κατά της Ειρηνοδίκου Καλαυρίας ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς.
- 78) Η από 10-09-2001 μήνυση της Ευαγγελίας Καρμίρη προς τον κ. Εισαγγελέα Πλημ/κων Πειραιά, σε βάρος κατηγορουμένου για έκδοση ακάλυπτης επιταγής.
- 79) Η με αρ. 789/2006 απόφαση του Εφετείου Πειραιώς, αφορώσα αντιδικία μεταξύ Ευαγγελίας Καρμίρη και κατηγορουμένου από υπόλοιπο οφειλής ύψους 50.000 ευρώ.
- 80) Η με αρ. 957/2009 απόφαση του Αρείου Πάγου.
- 81) Η από 23-05-2001 υπεύθυνη δήλωση του Κουρουπάκη Αλέξανδρου, προς τον κατηγορούμενο, που αφορά την αιτία λήψης από αυτόν επιταγών έκδοσης κατηγορουμένου.
- 82) Η με αρ. 2259/2012 απόφαση του Α' Τριμελούς Εφετείου Κακ/των Αθηνών και τα πρακτικά (καταδικαστική για απάτη με έγκληση κατηγορουμένου).

- 83) Ιδιωτικό συμφωνητικό μεταξύ Δημητρίου Κόκκα και Ευαγγέλου Καρμίρη και απόδειξη παραλαβής επιταγών έκδοσης Α. Κουρουτιάκη από
- 84) Η από 23-11-2007 μηνυτήρια αναφορά του Νικολάου Δεμάγκου προς τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πειραιά, σε βάρος παντός υπευθύνου.
- 85) Η από 17-05-2007 ένορκη εξέταση του μάρτυρα Ιωάννη Σαμπάνη του Δημητρίου, ενώπιον Επιθεωρητή Ελεγκτή δημόσιας διοίκησης για το θέμα της ανόρυξης γεώτρησης από Νικόλαο Δεμάγκο.
- 86) Η από 27-02-2002 αίτηση του Νικολάου Δεμάγκου προς τον Δήμο Τροιζήνας, για ανόρυξη γεώτρησης.
- 87) Η από 22-09-2003 έκθεση εμφάνισης, του Δεμάγκου Νικολάου προς υπαλλήλους του Δασαρχείου Πόρου προς παροχή διευκρινήσεων σχετικά με κατάληψη και εκχέρσωση έκτασης.
- 88) Το από 01-12-2004 πρακτικό αυτοψίας, υπαλλήλων της Υπηρεσίας Εγγείων Βελτιώσεων σχετικά με την ανόρυξη γεώτρησης από Νικόλαο Δεμάγκο.
- 89) Η από 11-09-2001 αίτηση Νικολάου Δεμάγκου προς Δασαρχείο Πόρου, για χαρακτηρισμό έκτασης 4.056 τ.μ. στη θέση Λαθηράλωνο Τροιζηνίας.
- 90) Το από 01-10-2001 έγγραφο προς το Δασαρχείο Πόρου, του Νικολάου Δεμάγκου για επιστροφή δικαιολογητικών.
- 91) Η με αρ. ΒΤ-2067, ΒΤ-2427/2011 απόφαση του Β' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς και έκθεση πρακτικών (απαλλακτική για παράβαση καθήκοντος

κατηγορουμένου για χαρακτηρισμό έκτασης ως αναδασωτέας του Νικολάου Δεμάγκου).

- 92) Η με αρ. ΑΤ-5536/2009 απόφαση του Α' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς και έκθεση πρακτικών (καταδικαστική για παράνομη εκχέρσωση σε βάρος Νικολάου Δεμάγκου).
- 93) Η με αρ. 1665/2007 έκθεση πρακτικών συνεδριάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας, για παραίτηση από αίτηση ακύρωσης που είχε υποβάλει ο Νικόλαος Δεμάγκος).
- 94) Το με αρ. 28574/1882 συμβόλαιο Δεμάγκου.
- 95) Τα από 1974 – 1988 έγγραφα αδειών από το Δασονομείο Πόρου.
- 96) Η από 24-05-2007 έγκληση του κατηγορουμένου ενώπιον του Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Αθηνών.

Ακολούθως αναγνώσθηκαν οι προανακριτικές από 6-11-2009 καταθέσεις των μαρτύρων Εμμανουήλ Καρμίρη και Ανδρέα Καρμίρη, λόγω του επισυμβάντος θανάτου τους.

Αναγνώσθηκαν επίσης χωρίς να προβληθεί κάποια αντίρρηση και τα εξής έγγραφα, τα οποία προσκόμισαν στο Δικαστήριο οι συνήγοροι της πολιτικής αγωγής και ο συνήγορος του κατηγορουμένου:

(Πολιτική Αγωγή)

1) Η με αριθ. πρωτ. 160/27-2-1996 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου.

2) Το με αριθ. πρωτ. 5605/140/22-1-2015 έγγραφο του Δασαρχείου Πόρου, προς τον Μαρίνο Αλεξανδράκη, με συνημμένη την 748/3-6-2014 απάντηση της Γενικής Διεύθυνσης Δασών.

3) Η με αριθ. πρωτ. 07/ΔΑΣ/ΠΟ/498/4-12-1997 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Κάμπος Τροιζηνίας'.

4) Η με αριθ. πρωτ. 860/5-6-1998 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Φούσα' Πόρου.

5) Η με αριθ. πρωτ. 1383/7-8-1998 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Χασάνι' Τακτικούπολης.

6) Η με αριθ. πρωτ. 1641/21-9-1998 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Αγ. Γεώργιος-Αγ. Θεόδωροι' Κυψέλης και Κουνουπίτσα.

7) Η με αριθ. πρωτ. 1807/8-10-1998 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Καζάνι-Δρατσέϊκο' Μεθάνων.

8) Η με αριθ. πρωτ. 2131/27-11-1998 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Μεγάλο Ποτάμι-Λεμονοδάσος'.

9) Η με αριθ. πρωτ. 756/15-5-2000 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Στενό-Αγ. Στέφανος' Πόρου.

10) Η με αριθ. πρωτ. 1850/25-9-2002 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Σφακοβούνι και Μάζωμα' Τροιζηνίας.

11) Η με αριθ. πρωτ. 1901/1-10-2002 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Μεταμόρφωση' Τακτικούπολης Τροιζηνίας.

12) Η με αριθ. πρωτ. 1924/4-10-2002 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Βλυχός Καλλονής' Τροιζηνίας.

13) Η με αριθ. πρωτ. 238/6-2-2003 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Καλλονή' Τροιζηνίας.

14) Η με αριθ. πρωτ. 15/4-1-2005 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Δόριζα' Τροιζηνίας.

15) Η με αριθ. πρωτ. 1571/5-9-2007 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Σκόρπα' Δρυόπης Τροιζηνίας.

16) Η με αριθ. πρωτ. 259/5-2-2008 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Καλλονή' Τροιζηνίας.

17) Η με αριθ. πρωτ. 1370/1-7-2008 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Καστέλι' Σπετσών.

18) Η με αριθ. πρωτ. 624/24-3-2009 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Νεώρειο' Πόρου.

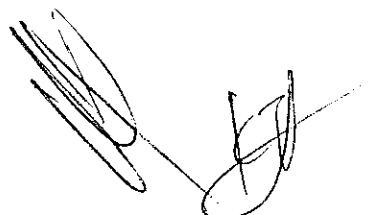
19) Η με αριθ. πρωτ. 2167/6-10-2009 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Βαθύ-Μεγαλοχώρι' Μεθάνων.

20) Η με αριθ. πρωτ. 2357/23-10-2009 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Μεταμόρφωση' Τροιζήνας.

21) Η με αριθ. πρωτ. 2479/6-11-2009 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Σκάλα Καλλονής' Τροιζήνας.

22) Η με αριθ. πρωτ. 2482/9-11-2009 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Ψήφτα' Τροιζήνας.

23) Η με αριθ. πρωτ. 2632/27-11-2009 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Χήρωμα-Σιούρο' Μεγαλοχωρίου Μεθάνων.

24) Η με αριθ. πρωτ. 2787/15-12-2009 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Φούσα, Άνω Φαναρίου' Τροιζήνας.

25) Η με αριθ. πρωτ. 372/7-4-2011 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Ψήφτα' Τροιζήνας.

26) Η με αριθ. πρωτ. 461/7-4-2011 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Καρατζά' Τροιζήνας.

27) Η με αριθ. πρωτ. 1127/16-8-2011 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Θεοδωροπουλείικα-Καρατζά' Τροιζήνας.

28) Η με αριθ. πρωτ. 503/12-5-2011 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Κιάφιζα Δρυόπης' Τροιζήνας.

29) Η με αριθ. πρωτ. 781/14-6-2011 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Λάκα, Αγ. Ελένης' Τροιζήνας.

30) Η με αριθ. πρωτ. 2112/21-12-2011 Πράξη Χαρακτηρισμού Έκτασης του Δασαρχείου Πόρου, στη θέση 'Φούσα' Πόρου.

(Υπεράσπιση)

1) Το με αριθμό πρωτοκόλλου 822/1-7-2002 έγγραφο του Δασαρχείου Πόρου (αφορά χαρακτηρισμό απαλλοτριωθείσας από τον ΕΟΤ έκτασης (ξενοδοχείο ΠΟΡΟΣ) με τη σε αυτό συνημμένη με αριθμό 298/85-2001 Γνωμοδότηση του Ε' Τμήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους),

2) Η με αριθμό 2029/2014 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Ακυρωτικός Σχηματισμός, Τμήμα Β') για ακύρωση

απόφασης κήρυξης ως αναδασωτέας έκτασης όπου το ξενοδοχείο ΞΕΝΙΑ (ήδη ANGEL).

3) Το με αρ. 1 από 8-1-2010 πρακτικό του Πρωτοβαθμίου Υπηρεσιακού Συμβουλίου Υπαλλήλων της Περιφέρειας Αττικής (απαλλακτικό για κατηγορούμενο)

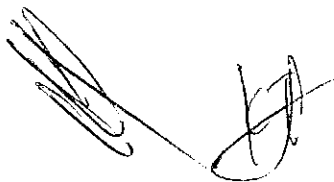
4) Η από 16-12-2002 επιστολή του δικηγόρου του Μαρίνου Αλεξανδράκη, Μιχαήλ Γιαμαλάκη προς το Δασαρχείο του Πόρου.

Επίσης με αίτηση του συνηγόρου του κατηγορουμένου αναγνώσθηκαν οι από 17-12-2009 και 10-11-2011 προανακριτικές καταθέσεις των Ηλία Μπίσια και Κων/νου Κυριακόπουλου και η από 15-4-2013 προανακριτική κατάθεση του Κων/νου Μπαλάφα.

Σημειώνεται ότι οι μάρτυρες που αναφέρονται παραπάνω κλήθηκαν ένας-ένας και αφού εξετάστηκαν προφορικά, έμειναν στο ακροατήριο και ότι μετά από την κάθε μαρτυρία ο Πρόεδρος έδινε το λόγο στον Εισαγγελέα, στους Δικαστές καθώς και στο συνήγορο του κατηγορουμένου, για να απευθύνουν ερωτήσεις, αν είχαν, προς τους μάρτυρες, καθώς και στον κατηγορούμενο, αν είχε κάτι να παρατηρήσει ή να υπενθυμίσει. Εκείνοι δε υπέβαλαν ερωτήσεις και οι μάρτυρες απαντούσαν στις ερωτήσεις αυτές, όπως στην κατάθεση του κάθε μάρτυρα αναφέρεται.

Κατόπιν ο Πρόεδρος κάλεσε τον **κατηγορούμενο** να απολογηθεί και ο κατηγορούμενος **απολογούμενος** είπε:

«Διορίστηκα το 1985 και μέχρι το 1994 ήμουν με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου και έτσι μπορούσα να εργαζομαι εξωτερικά ως δασολόγος. Δεν εργαζόμουν όμως ποτέ στην περιοχή στην οποία είχα την υπηρεσιακή σχέση. Για παράδειγμα όταν είχα την υπηρεσιακή σχέση στην Ανατολική Αττική εργαζόμουν στη Δυτική Αττική. Το 1987 εργαζόμουν σε μία εταιρεία χάλυβα και ο τότε εργοδότης μου, μου

έδωσε μετοχές αντί αμοιβής. Έκτοτε τις οικονομίες μου τις έβαζα στο χρηματιστήριο. Αρχικά οι οικονομίες μου ήταν περίπου 400.000 δραχμές. Με την εκτίναξη του χρηματιστηρίου οι πρώτες μετοχές έφτασαν από τις 50 δραχμές στις 10.000 δραχμές. Το 1994 μονιμοποιήθηκα, έκλεισα τα βιβλία μου και πήγα στον Πόρο. Κανείς εκτός από το στενό οικογενειακό και φιλικό μου περιβάλλον δεν γνώριζε την ενασχόλησή μου με το χρηματιστήριο. Αν δε δινόταν η έκθεση των ελεγκτών κανείς δε θα γνώριζε την ενασχόλησή μου αυτή. Έτσι μαθεύτηκε. Δεν υπήρχε περίπτωση καμία να δέχτηκα, αλλά ούτε και να ζητήσα έστω και ένα σεντ από κάποιον. Στο έγγραφο-απάντηση για το ξενοδοχείο Ξενία, εγώ είπα, ότι αφού αναφέρει το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους ότι έχει ήδη χαρακτηριστεί, εγώ δεν μπορώ να αποφανθώ. Τα χρήματα που φαίνονται στους λογαριασμούς μου είναι 'κατάθεση-ανάληψη'. Το τελικό αποτέλεσμα, εκτός από τη χρονιά του χρηματιστηρίου που ήταν 120.000 με 160.000 ευρώ, τις άλλες χρονιές ήταν τα χρήματα κάποιου οικογενειάρχη, δηλαδή γύρω στις 50.000 ευρώ, στο τέλος Δεκεμβρίου, σε όλα τα βιβλιάρια. Στο πόρισμα αναφέρουν τα υπόλοιπα την 31^η Δεκεμβρίου εκάστου έτους. Πολλοί λογαριασμοί είναι μηδενικοί. Τότε με το χρηματιστήριο ανοίγαμε πολλούς λογαριασμούς. Για παράδειγμα, μαθευόταν ότι η εταιρεία ΑΛΤΕΚ κάνει αύξηση μετοχικού κεφαλαίου στην Τράπεζα Αττικής, πηγαίναμε και ανοίγαμε λογαριασμό στη συγκεκριμένη τράπεζα. Ήταν επίσης δύο λογαριασμοί από τα κάλαντα των παιδιών μου και κάποιοι λογαριασμοί της γυναίκας μου με τις αδερφές της. Μέχρι το 1998 επενδύαμε στο χρηματιστήριο. Από το 1999 άρχισε το παιχνίδι. Μέχρι το 1998 είχα μετοχές Τραπεζών, του Τιτάνα και της 3Γ. Το οικόπεδο στο Γαλατό, εκτάσεως έξι στρεμμάτων, το αγόρασα επτά εκατομμύρια

δραχμές. Από εκεί και πέρα αγόρασα το 2000 το ακίνητο της Σύρο με πλειστηριασμό. Το αγροτεμάχιο στην Πρέβεζα ήταν μεγάλο, αλλά όχι σημαντικής αξίας. Στη Σύρο ήταν ο κουμπάρος μου, ο οποίος ήξερε ότι είχαν ανέβει οι αξίες μου στο χρηματιστήριο, και μου λέει ότι υπάρχει ένα ακίνητο , καταπληκτική ευκαιρία στα 40.000.000 δραχμές. Οι ελεγκτές δεν έλαβαν υπ' όψη τις αναλήψεις που έκανα, όταν πήγα σε άλλη χρηματιστηριακή εταιρεία. Έκαναν παραδοχές και απέκλεισαν αγοραπωλησίες. Με κάλεσαν για εξηγήσεις ακριβώς την εποχή που αρρώστησε βαριά ο αδερφός μου, ο οποίος πέθανε μετά από ένα χρόνο. Έτσι, ενώ αρχικά είχα τεθεί σε αργία, όταν το υπηρεσιακό συμβούλιο όρισε ανακριτή, του δικαιολόγησα τα πάντα και η απαλλαγή μου από το πειθαρχικό ήταν ομόφωνη. Δάνειζα έξι, επτά άτομα στο στενό συγγενικό μου κύκλο. Ψάξανε να βρουν οτιδήποτε παράνομο σε αυτά τα ονόματα, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Δυστυχώς για μένα δεν μπορούσα να είμαι αρεστός. Στις Σπέτσες πριν την πυρκαγιά του 2000, με πήρε ο Δήμαρχος να μου πει ότι θέλει να τοποθετήσει δεξαμενή 2.000 λίτρων για να μην έχουμε αυτανάφλεξη. Του είπα , 'πήγαινε και βάλτη'. Στη συνέχεια ο δικηγόρος της Κοργιαλενείου Σχολής ζήτησε για δικηγορική αμοιβή, το εξωφρενικό ποσό του 1.830.770 δραχμών. Τότε βρέθηκαν απέναντί μου και άρχισαν να με κυνηγάνε δημοσιογράφοι, πολιτικοί, αλλά και αυτοί που είχαν κάνει εκχερσώσεις δασικών εκτάσεων. Ο Αλεξανδράκης είπε ότι το επώνυμο της γυναίκας μου είναι Βαθρακοκοίλη και ότι χρησιμοποιώ αυτό το όνομα για να παίρνω τις δικαστικές αποφάσεις. Αναφέρεται την άλλη μέρα σε ανώνυμη καταγγελία, ότι εγώ είπα, 'είμαι γαμπρός του Βαθρακοκοίλη και δεν με κυνηγάει κανείς'. Ο πεθερός μου λεγόταν όντως Βαθρακοκοίλης, αλλά ήταν μανάβης και πέθανε το 1989. Μετά βγαίνουν διάφορα στις

εφημερίδες. Όλα είναι ανυπόστατα. Δεν έχω διαπραγματευθεί με κανέναν. Η συνάντηση με τον Αλεξανδράκη έγινε πράγματι. Στείλαμε τα έγγραφα που είχαμε συλλέξει, για να έρθει να απολογηθεί για την εκχέρσωση και το αυθαίρετο. Με παίρνει ο κ. Αλεξανδράκης και μου λέει, 'δεν μπορώ να έρθω σε εργάσιμες ώρες, αν μπορείς όμως κάποια στιγμή να μου εξηγήσεις'. Εγώ είχα ήδη κάνει αυτό που έπρεπε. Όταν συναντηθήκαμε, μόνο του εξήγησα την κατάσταση. Του είπα, 'γνωρίζετε ότι η έκταση είναι δασική, θα κάνω αυτό που πρέπει, έχω ήδη κάνει τις ενέργειες που πρέπει'. Το 2008 το θυμήθηκε να πει για τα 10.000.000 δραχμές που δήθεν του ζήτησα. Το 2004 μας έκανε μήνυση σε εμάς τους υπαλλήλους, γιατί όταν πήγαινε για να αντικρούσει τις υπηρεσιακές μας ενέργειες, δεν υπήρχε αποτέλεσμα. Μετά ανακάλυψε ότι εγώ τον εκβίαζα. Απαλλάχθηκα τόσο σε πρώτο, όσο και σε δεύτερο βαθμό. Όταν άρχισαν τα προβλήματα στις Σπέτσες, κυρίως με το Διοικητικό Συμβούλιο της Κοργιαλενείου Σχολής, σκέφτηκα, επειδή είχα κάποια χρήματα, να συνεργαστώ με τον αδερφό μου για να μεγαλώσει η φάρμα με στρουθοκαμήλους που είχε στην Πρέβεζα. Οι Κουρουπάκηδες, με τα πολυτελή γραφεία τους, με κοροϊδέψανε ότι θα παίρναμε δάνειο 5.000.000 δολαρίων από Τράπεζες του Εξωτερικού. Την επιταγή των 50.000 ευρώ την πήραν σαν εγγύηση ότι θα τους έδιναν τα χρήματα που είχαμε συμφωνήσει σαν προμήθεια. Η κουβέντα με τον κ. Καρμίρη ότι δήθεν θα αποχαρακτήριζα μεγάλη δασική έκταση, δεν έγινε. Ο κ. Καρμίρης μόνο έσπασε την επιταγή από τον Κουρουπάκη. Δεν ελέγχθη τίποτα σχετικό με υπηρεσιακά θέματα. Την πρώτη και τη δεύτερη φορά που καταθέσανε, δεν είπαν τίποτα. Την τρίτη φορά τα είπαν. Ο Ρελάκης ήταν ταχυδρόμος, γνωστός μας. Θεωρώ ότι είδε τα γράμματα προς το Αλεξανδράκη και την εταιρεία του και του είπε, 'ο Δασάρχης

σου στέλνει χαρτιά'. Με πήρε ο Ρελάκης και μου είπε, 'να έρθει ο Αλεξανδράκης να σε δει'. Μέσω του Ρελάκη κανονίστηκε το ραντεβού. Τώρα έχω απολυθεί. Δεν μίλησα με τον Αλεξανδράκη. Το πρόβλημά μου δεν ήταν με τον ιδιώτη, αλλά με κρατούντες, βουλευτές, δημοσιογράφους κ.λπ. Οι βουλευτές θέλουν να εκτελούνται οι εντολές τους. Λένε, 'το τάδε χωράφι του φίλου μου να χαρακτηριστεί, μη δασικό', ενώ 'του άλλου που δεν γουστάρω...'. Στου κ. Δεμάγκου πήγε η συνάδελφος και έκανε αυτοψία. Αφού είδαν ότι δεν μπορούν νόμιμα να ανοίξουν γεώτρηση πήγαν στο Δήμαρχο. Με πήρε ο Δήμαρχος τηλέφωνο και του λέω, 'δεν γίνεται ιδιωτική γεώτρηση σε δάσος, δημοτική γεώτρηση γίνεται, αν θέλετε να κάνετε και να δίνετε στον μπάρμπα Νίκο σε άλλο σημείο, λίγο πιο μακριά, εκεί που το κτήμα είναι αγροτικό'. Ο κ. Δεμάγκος έκανε αίτηση στο Δήμο και μετά πήγε σε πολιτικό, νομίζοντας ότι θα κάνουν ότι θέλουν, αλλά τελικά παραιτήθηκαν από την αίτησή τους στο ΣτΕ. Έλεγαν ψέματα ότι έχουν παλιότερη γεώτρηση, ενώ έδειξαν την πρόσφατη. Και η υπάλληλος των Εγγείων Βελτιώσεων είπε ότι δεν υπήρχε παλαιά γεώτρηση. Έχω μία ποινή για μία παράνομη τοποθέτηση κεραίας κινητής τηλεφωνίας. Έκανα λάθος και έδωσα μία προσωρινή άδεια για μία κεραία που ήταν δίπλα σε μία άλλη. Στο Εφετείο αθωώθηκα και στην μετ'αναίρεση απόφαση καταδικάστηκα 4 μήνες. Για την ποινή αυτή απολύθηκα. Με τον Δανόπουλο δεν είχα καμία σχέση. Α μάλιστα, τον καπετάνιο εννοείται, είναι πολύ φίλος μου. Του είχα δανείσει 3,5 εκατομμύρια γύρω στο 1996. Μου τα επέστρεψε λίγο αργότερα το 1997 με 1998. Εκείνη την περίοδο είχα άνεση λόγω χρηματιστηρίου. Ο κύκλος μου ήταν δέκα άτομα. Δεν υπήρχε ποτέ ούτε δεκάρα τόκων. Μου έλεγε για παράδειγμα ο Δανόπουλος, 'πάρε μου 4,5 εκατομμύρια μετοχές της εταιρείας

ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ'. Τα έπαιρνα στο όνομά μου και μετά τον ρωτούσα, 'να πουλήσω;'. Με ρωτούσε πόσο έχει και του απαντούσα για παράδειγμα, 'από 210 έχει πάει 270'. Μου έλεγε, 'πούλα τες, καλά είναι'. Πουλούσα, γινόταν η εκκαθάριση και του έλεγα, 'έχεις να λαμβάνεις αυτά' και του τα έδινα. Η εμπιστοσύνη που είχαν σε μένα δεν κλονίστηκε και δεν υπήρχε διαμαρτυρία από κανένα. Τα 2,5 εκατομμύρια το 1997 ήταν δώρα για το γάμο μου. Το 2000 αγόρασα με πλειστηριασμό το σπίτι στη Σύρο και το πούλησα στις 14-9-2002. Το αγόρασα περίπου 56.000.000 δραχμές και το πούλησα 195.000 με 196.000 ευρώ. Είχα ζητήσει χρήματα από φίλους γιατί βρέθηκα σε ανάγκη, γι' αυτό πούλησα και το σπίτι στη Σύρο. Ο Κυριλής Δημήτριος ήταν ένας φίλος επιπλοποιός και μετά από συζήτηση, ούτε πήρα από αυτόν τίποτα, αλλά ούτε και του έδωσα. Η υπεύθυνη δήλωσή του ήταν λανθασμένη. Δεν κατετέθη το ποσό και κακώς δόθηκε η δήλωση. Η σημερινή περιουσιακή μας κατάσταση δεν είναι καλή. Τα έσοδα της συζύγου μου, καθώς και οι καταθέσεις και των δυο μας είναι μηδενικές. Πουλάω και το κτήμα στην Πρέβεζα για να αντιμετωπίσω τα έξοδα των παιδιών μου που είναι στην Α' και στην Β' Λυκείου. Όπως έγιναν τόσα πολλά τα χρήματα, έτσι χάθηκαν με τη φούσκα του χρηματιστηρίου. Σε δύο χρόνια έχασα 1.000.000 ευρώ, επειδή χάθηκαν οι αξίες των μετοχών. Δεν υπάρχει μετοχή στα χέρια μου, ήδη από το 2008. Το κτήμα στην Πρέβεζα το πουλάω εντός των ημερών. Έχει ήδη βρεθεί αγοραστής και είμαστε στη διαδικασία του συμβολαιογράφου. Το βούλευμα 160 του Συμβουλίου Εφετών Πειραιώς, που αφορά την κατηγορία ότι αποχαράκτηρισα μεγάλη έκταση, μέσα στην οποία ήταν το σπίτι μου, ήταν απαλλακτικό. Το ακίνητο στη Σύρο το κράτησα μόνο δύο χρόνια. Δεν έχω τίποτα σε τραπεζικούς λογαριασμούς, τα χαρίζω σε όποιον τα βρει.»

Μετά την απολογία του κατηγορουμένου, ο Πρόεδρος του υπέβαλε ερωτήσεις και κατόπιν έδωσε το λόγο στον Εισαγγελέα και στους Δικαστές για να υποβάλουν και αυτοί ερωτήσεις, αν είχαν. Ο Εισαγγελέας και οι Δικαστές υπέβαλαν σχετικές ερωτήσεις προς τον κατηγορούμενο και εκείνος απάντησε όπως αναφέρεται στην απολογία του.

Μετά από αυτά ο Πρόεδρος ρώτησε τον Εισαγγελέα, τους Δικαστές, τον συνήγορο του κατηγορουμένου και τον πληρεξούσιο της πολιτικής αγωγής, εάν χρειάζονται κάποια συμπληρωματική εξέταση ή διασάφηση και όταν απάντησαν αρνητικά, ο Πρόεδρος κήρυξε τη λήξη της αποδεικτικής διαδικασίας και έδωσε το λόγο στον Εισαγγελέα, ο οποίος ανέπτυξε την κατηγορία και πρότεινε την αθώωση του κατηγορουμένου.

Ο πληρεξούσιος της πολιτικής αγωγής, αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο ζήτησε την ενοχή του κατηγορουμένου.

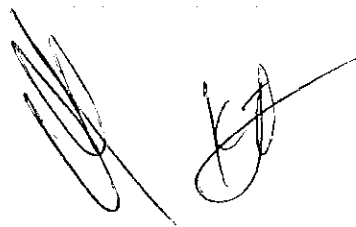
Ο συνήγορος του κατηγορουμένου, αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο και ανάπτυξε την υπεράσπιση, ζήτησε την αθώωση του εντολέα του.

Ο κατηγορούμενος, όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο αν έχει να προσθέσει οτιδήποτε για την υπεράσπισή του απάντησε αρνητικά και ζήτησε την αθώωσή του.

Κατόπιν ο Πρόεδρος κήρυξε περατωμένη τη συζήτηση.

Στο σημείο αυτό και επειδή η ώρα ήταν 15:30', ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε τον λόγο από τον Πρόεδρο, πρότεινε τη διακοπή της δίκης για την 26^η Νοεμβρίου του 2015, λόγω πέρατος ωραρίου.

Κατόπιν το Δικαστήριο αφού διασκέφθηκε μυστικά με παρούσα τη Γραμματέα κατάρτισε και ο Πρόεδρος δημοσίευσε

43 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

αμέσως την απόφασή του με αριθμό **553/2015** η οποία είναι η εξής:

Επειδή πρέπει να διακοπεί η εκδίκαση της προκειμένης υπόθεσης για την 26^η Νοεμβρίου 2015, ώρα 9:00 π.μ., λόγω πέρατος του ωραρίου της Γραμματέα της έδρας.

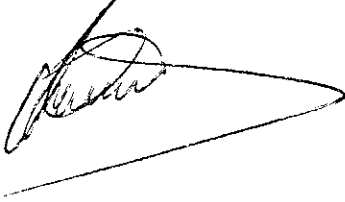
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΑΚΟΠΤΕΙ τη συζήτηση της προκειμένης υπόθεσης για την 26^η Νοεμβρίου 2015, ώρα 9:00 π.μ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε δημόσια αμέσως στο ακροατήριο.

Πειραιάς, 11 Νοεμβρίου 2015.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ 26^{ΗΣ} ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Αφού πέρασε η μέρα και η ώρα που τάχθηκαν με την υπ' αριθ. 553/2015 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, επαναλήφθηκε η διακοπείσα συνεδρίαση, με παρόντες όλους τους παράγοντες της δίκης πλην του συνηγόρου του κατηγορουμένου, Δικηγόρου Πειραιώς Ιωάννη Ηρειώτη, δημόσια όπως και προηγουμένως.

Στο σημείο αυτό εμφανίσθηκε η Δικηγόρος Πειραιώς Σουζάνα Εμμανουήλ και αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο δήλωσε ότι είναι συνεργάτης του κ. Ηρειώτη και λόγω της απουσίας του θα εκπροσωπήσει η ίδια τον κατηγορούμενο.

Ακολουθώς ο κατηγορούμενος αφού ζήτησε και έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο είπε ότι διορίζει συνήγορό του στο στάδιο αυτό της συζήτησης την δικηγόρο Πειραιώς Σουζάνα Εμμανουήλ, η οποία αποδέχτηκε το διορισμό.

Το Δικαστήριο αποσύρθηκε στο δωμάτιο το προορισμένο για διάσκεψη και αφού διασκέφθηκε μυστικά, με παρούσα τη Γραμματέα, κατάρτισε την απόφασή του και όταν επανήλθε στην αίθουσα συνεδριάσεων, με παρόντες τον Εισαγγελέα, τη Γραμματέα και όλους τους παράγοντες της δίκης, μέσω του Προέδρου, δημοσίευσε, σε δημόσια συνεδρίαση, την απόφασή του, με αριθμό **588/2015** η οποία είναι η εξής:

Επειδή, από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας που εξετάσθηκαν νομότυπα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, τα έγγραφα που αναγνώσθηκαν και αναφέρονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά, την απολογία του κατηγορουμένου, καθώς και από την όλη αποδεικτική διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα:

Ο κατηγορούμενος του δασολόγος, προσελήφθη στις 15 Μαρτίου 1985 με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου αρχικά και στη συνέχεια αορίστου χρόνου από το Ελληνικό Δημόσιο και το έτος 1995 μονιμοποιήθηκε σε οργανική θέση δημοσίου υπαλλήλου του κλάδου ΠΕ Γεωτεχνικών (Δασολογικού). Στις 11 Μαρτίου 1997 τοποθετήθηκε ως Προϊστάμενος του Δασαρχείου Πόρου (Δασάρχης), όπου υπηρέτησε για χρονικό διάστημα πλέον της δεκαετίας μέχρι τη μετάθεση αυτού στις 15 Οκτωβρίου 2008 στη θέση του Δασάρχη Αιγάλεω. Απομακρύνθηκε της Υπηρεσίας την 1 Φεβρουαρίου 2012 (βλ. σχετικό ΦΕΚ, που αναγνώσθηκε) μετά την αμετάκλητη καταδίκη του για παράβαση καθήκοντος σε ποινή φυλάκισης τεσσάρων μηνών ανασταλείσα επί τριετία, συνισταμένη στο ότι υπό την προαναφερθείσα ιδιότητα του δασάρχη Πόρου στις 24 - 2 - 2003 επέτρεψε την τοποθέτηση κεραίας κινητής τηλεφωνίας της εταιρείας STET ΕΛΛΑΣ ΑΕΒΕ εντός δασικής έκτασης στη θέση «Καμάρα» Πόρου, χωρίς αυτή να έχει τηρήσει τους όρους της σχετικής άδειας εγκατάστασης για τη λήψη αδειών και από τις λοιπές δημόσιες αρχές, δυνάμει της υπ' αριθμό 174/2011 αμετάκλητης

45 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Πειραιώς. Είναι έγγαμος με την Ανάστασία Βαθρακοκόλλη, επίσης δημόσια υπάλληλο, και πατέρας δύο ορφένων τέκνων, που γεννήθηκαν το 1998 και 2000 αντίστοιχα. Κατά τη χρονική περίοδο από το 1995 έως τις 4 Νοεμβρίου 2008, εκδόθηκαν από το Δασαρχείο Πόρου οκτακόσιες δέκα τέντε (815) πράξεις χαρακτηρισμού εκτάσεων, από τις οποίες εξακόσιες δώδεκα (612) χαρακτηρίσθηκαν μη δασικές, εκατόν εβδομήντα μία (171) δασικές και μη δασικές και τριάντα δύο (32) δασικές, σαράντα τέσσερα (44) πρωτόκολλα διοικητικής αποβολής, πενήντα μία (51) αποφάσεις κήρυξης εκτάσεων ως αναδασωτέων λόγω παράνομης εκχέρσωσης και δέκα οκτώ (18) αποφάσεις κατεδάφισης αυθαιρέτων κτισμάτων. Κατά των ανωτέρω πράξεων, τρεις (3) ιδιώτες στράφηκαν κατά των υπαλλήλων του Δασαρχείου Πόρου που ενεπλάκησαν στην έκδοσή τους. Περί τα μέσα του έτους 2004 υποβλήθηκε στον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης από αγρότες καλλιεργητές της περιοχής Τροιζηνίας και Σπετσών, που υπάγονται στη χωρική αρμοδιότητα του Δασαρχείου Πόρου, η ανυπόγραφη από 7-6-2004 αναφορά – καταγγελία κατά του ως άνω Δασάρχη και ήδη κατηγορουμένου, ότι καταδυναστεύει μικροκαλλιεργητές απειλώντας ότι θα χαρακτηρίσει αγροτικά κτήματα ως αναδασωτέα, ότι αντιθέτως παρέχει στήριξη σε οικονομικώς ισχυρά πρόσωπα με τα οποία έχει συναναστροφές, ότι έχει χαρακτηρίσει ως δασικές εκτάσεις αγρούς με δεκάδες ελαιόδεντρα που καλλιεργούνται επί σειρά ετών, ενώ χαρακτήρισε ως μη δασική έκταση δασική που περιβάλλει το χώρο του «Ρωσικού Ναυστάθμου», ότι έχει ανεγείρει πολυτελή μονοκατοικία στη περιοχή Γαλατά Τροιζηνίας, ότι δεν υπέβαλε έγκληση κατά εργολάβου που κατά τη διάρκεια διάνοιξης της παραλιακής οδού Επιδαύρου – Γαλατά κατέστρεψε δασική περιοχή ιδιαίτερου φυσικού κάλλους («Φαράγγι του Έρωτα») και επί πλέον ζήτησαν να ελεγχθούν τα πρωτόκολλα διοικητικής αποβολής και να κληθούν ως μάρτυρες ο Δήμαρχος Πόρου και άλλοι εκπρόσωποι φορέων, αγρότες που είναι σε θέση να επιβεβαιώσουν την βασιμότητα των καταγγελλομένων. Επακολούθησε η από 12 Ιουλίου 2004 αναφορά - καταγγελία, που υπογράφεται από αγρότες της περιοχής Πόρου κατά του κατηγορουμένου προς το Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας, η οποία όμως περιορίζεται στη διατύπωση παραπόνων για τη συμπεριφορά του κατηγορουμένου και η από 28 Ιουνίου 2004 αναφορά - καταγγελία, που υπογράφεται από αγρότες της περιοχής Πόρου – Γαλατά προς βουλευτές της περιοχής και αφορά διαμαρτυρία για την άρνηση του δασαρχείου να προβεί σε χαρακτηρισμούς καλλιεργησίμων εκτάσεων ως αγροτικών με το αιτιολογικό ότι σε αυτές υπάρχουν ζώνες με δασικό χαρακτήρα. Την ίδια περίοδο (Μάιος του 2004) υποβλήθηκε σε βάρος υπαλλήλων του Δασαρχείου Πόρου, περιλαμβανομένου και του κατηγορουμένου, έγκληση του

46 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

εξετασθέντος ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου μάρτυρος κατηγορίας Μαρίνου Αλεξανδράκη για διάφορες αξιόποινες πράξεις (ψευδή βεβαίωση, παράβαση καθήκοντος, ψευδή καταμήνυση, ψευδορκία μάρτυρα, απάτη στο Δικαστήριο κλπ), με αφορμή την έκδοση από τον κατηγορούμενο, υπό την ιδιότητά του ως Δασάρχη Πόρου σε βάρος του εγκαλούντος, του με αριθμό 123/2003 πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής από εκχερσωθείσα έκταση 2.900 τμ στη θέση «Άρα Γιώργα» της περιοχής Τακτικούπόλης Τροιζηνίας, για την οποία ο εγκαλών, επικαλούμενος κυριότητα επ' αυτής, ισχυριζόταν ότι είχε αγροτικό και όχι δημόσιο δασικό χαρακτήρα, τμήμα της οποίας επιφανείας 405 τμ αυτός είχε μεταβιβάσει στην εδρεύουσα στη Μονροβία Λιβερίας εταιρεία με την επωνυμία «Agnes Investments ING», την υποβολή από υπάλληλο του Δασαρχείου (επίσης κατηγορούμενο) σε βάρος του εγκαλούντος της από 19-12-2002 έγκλησης για παράνομη εκχέρωση αυτής κατ' άρθρο 71 παρ. 1 και 3 του Ν. 998/1979 και την έκδοση της με αριθμό 1547/2003 απόφασης κατεδάφισης αυθαιρέτου του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Αττικής για κτίσμα που είχε ανεγερθεί στην έκταση αυτή. Μεταξύ των αξιόποινων πράξεων που κατήγγειλε ο εγκαλών σε βάρος του κατηγορουμένου ήταν και απόπειρα εκβίασης, συνισταμένη στην εκ μέρους του και τώρα κατηγορουμένου αιποτροπή του εγκαλούντος να προβεί σε δικαστικές ενέργειες προς προάσπιση των δικαιωμάτων του επί της ανωτέρω έκτασης, με τις απειλές ότι θα κηρύξει δασική την έκταση, θα προκαλέσει την κατεδάφιση του εκεί ευρισκομένου κτίσματος, θα του επιβάλλει πρόστιμα μισού δισεκατομμυρίου δραχμών και θα τον ισοπεδώσει οικονομικά και το καλύτερο για τον εγκαλούντα ήταν να παραδώσει στον κατηγορούμενο τα κλειδιά του ακινήτου. Επί της πιο πάνω εγκλήσεως του Μαρίνου Αλεξανδράκη εκδόθηκε μετά από πολυήμερη διαδικασία η υπ' αριθμό ΑΤ 432 – 648 – 768 – 951 – 1198/2010 απαλλακτική για όλους τους κατηγορουμένους απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς. Κατά της αθωωτικής απόφασης αυτής και κατά το σκέλος που αφορούσε τη πράξη της απόπειρας εκβίασης που φερόταν ότι τέλεσε ο κατηγορούμενος σε βάρος του Μαρίνου Αλεξανδράκη, που είχε εκδοθεί κατά πλειοψηφία, ασκήθηκε έφεση από τον Αντεισαγγελέα Εφετών Πειραιά και επ' αυτής εκδόθηκε η ομοίως απαλλακτική κατά πλειοψηφία υπ' αριθμό 1349/2010 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πειραιώς. Εντωμεταξύ ο εγκαλών Μαρίνος Αλεξανδράκης καταδικάσθηκε για παράνομη εκχέρωση της όλης έκτασης των 2.900 τμ και για ανέγερση αυθαιρέτου κτίσματος επιφανείας 348 τμ σε δασική έκταση, ως νόμιμος εκπρόσωπος της ανωτέρω Λιβεριανής εταιρείας αρχικά με την υπ' αριθμό 385/2004 απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιά, (μεταβατικό Πόρου) και στη συνέχεια κατ' έφεση μόνο για παράνομη εκχέρωση με την υπ' αριθμό ΑΤ 1952/2007 απόφαση του Τριμελούς

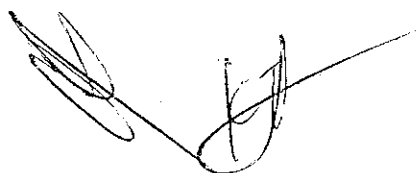

47 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

Πλημμελειοδικείου Πειραιώς, ενώ για τη πράξη της ανέγερσης αυθαιρέτου κτίσματος το Δικαστήριο έπαυσε οριστικά τη ποινική δίωξη λόγω παραγραφής. Μετά την ανάρτηση της τελευταίας αυτής απόφασης, εκδόθηκε η υπ' αριθμό ΑΓ 4357/2008 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς, με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι η ανωτέρω εκχέρσωση της όλης έκτασης των 2.900 τμ που είχε δασικό χαρακτήρα έλαβε χώρα τμηματικά από το 1994 μέχρι το τέλος Δεκεμβρίου του έτους 2000 και καταδίκασε τον Μαρίνο Αλεξανδράκη για παράνομη εκχέρσωση 600 τμ που έλαβε χώρα κατά το διάστημα από τον Νοέμβριο έως το Δεκέμβριο του έτους 2000, ενώ έπαυσε οριστικά τη ποινική δίωξη λόγω παραγραφής για εκχέρσωση της υπόλοιπης έκτασης των 2.300 τμ, που είχε λάβει χώρα σε προγενέστερο χρόνο. Όσον αφορά τις δίκες ακύρωσης του με αριθμό 123/2003 πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής από δημόσια δασική έκταση και καταβολής αποζημίωσης για αυθαίρετη κατάληψη, της με αριθμό 1547/2003 απόφασης κατεδάφισης αυθαιρέτου του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής και του με αριθμού 591/2003 πρωτοκόλλου ειδικής αποζημίωσης για διατήρηση αυθαιρέτου κτίσματος σε δημόσια δασική έκταση του Δασάρχη Πόρου κατά το από 2-3-2003 έως 1-3-2004 διάστημα κατ' άρθρο 114 παρ. 5 του Ν. 1882/1990: α) το μεν Μονομελές Πρωτοδικείο Πειραιώς, μετά τη διενέργεια διαταχθείσας πραγματογνωμοσύνης από τον αγρονόμο τοπογράφο μηχανικό Νικόλαο Ζαχαριά, προέβη, δυνάμει της υπ' αριθμό 5763/2008 απόφασης του, σε ακύρωση του με αριθμό 123/2003 πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής, αφού εξαφάνισε την αντιθέτως αποφανθείσα απόφαση του Ειρηνοδικείου Καλαυρίας, που είχε απορρίψει ως εκπρόθεσμη την ασκηθείσα ανακοπή, δεχόμενο ότι η καταληφθείσα έκταση που αφορά το πρωτόκολλο διοικητικής αποβολής και που δεν ταυτίζεται στο σύνολό της με τους τίτλους ιδιοκτησίας των ανακοπιτώντων Μαρίνου Αλεξανδράκη και της πιο πάνω Λιβεριανής εταιρείας, έχει αγροτικό χαρακτήρα, β) το δε Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιά (Μονομελές) απέρριψε τη προσφυγή κατά της απόφασης κατεδάφισης αυθαιρέτου σε δασική έκταση με την υπ' αριθμό 25/2004 απόφαση της Προέδρου του εν λόγω Δικαστηρίου και την προσφυγή κατά του με αριθμό 591/2004 πρωτοκόλλου ειδικής αποζημίωσης του Ν. 1882/1990, με την υπ' αριθμό 889/2007 απόφασή του, δεχόμενο τον δασικό χαρακτήρα αυτής. Στη συνέχεια και ενώ εκκρεμούσε στη προδικασία η ανωτέρω από Μάιο του 2004 έγκληση, ο εγκαλών Μαρίνος Αλεξανδράκης υπέβαλε στις 20 Νοεμβρίου 2006 αναφορά σε βάρος του κατηγορουμένου προς τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, που κοινοποίησε επίσης σε Εισαγγελικές και Διοικητικές Αρχές, στην οποία, στην των αιτιάσεων που αφορούσαν την έκδοση σε βάρος του των πιο πάνω διοικητικών πράξεων, διέλαβε το πρώτο πληροφορίες του ότι ο κατηγορούμενος είχε αναφέρει σε τρίτο πρόσωπο (Ευάγγελο Καρμίρη), κομιστή δύο ακάλυπτων

48 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

επιταγών ύψους 45.000.000 δραχμών, εκδόσεως του κατηγορουμένου και σε συζήτηση του με το πρόσωπο αυτό ότι περίμενε να προβεί στον αποχαρακτηρισμό μεγάλης δασικής έκτασης, από την οποία θα έπαιρνε πολλά χρήματα από τη μετατροπή αυτής σε οικόπεδα. Με βάση την ως άνω από 20-11-2006 αναφορά του Μαρίνου Αλεξανδράκη και τις περιεχόμενες σε αυτήν καταγγελίες, αλλά και την περιρρέουσα φημολογία σε βάρος του κατηγορουμένου από κατοίκους της περιοχής, διενεργήθηκε έρευνα τόσο από Επιθεωρητές – Ελεγκτές του Σώματος Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης (εφεξής Σ.Ε.Ε.Δ.Δ.) και λοιπούς υπηρεσιακούς παράγοντες, όσο και από τις Εισαγγελικές αρχές. Αρχικά η έρευνα επικεντρώθηκε στη νομιμότητα των πράξεων χαρακτηρισμού διαφόρων εκτάσεων ως μη δασικών, στις οποίες προέβη ο κατηγορούμενος. Από την έρευνα αυτή δεν προέκυψε κανένα στοιχείο από το οποίο να αποδεικνύεται, έστω και υπό τη μορφή ενδείξεων, ότι κάποιες εκτάσεις που χαρακτηρίστηκαν ως μη δασικές με πράξεις του κατηγορουμένου στη πραγματικότητα ήσαν δασικές. Ούτε άλλωστε και οι εκπρόσωποι του πολιτικώς ενάγοντος Ελληνικού Δημοσίου επικαλέσθηκαν το αντίθετο αναφορικά με κάποια συγκεκριμένη πράξη χαρακτηρισμού που είχε εκδώσει ο κατηγορούμενος. Και είναι μιν αληθές ότι την χρονική περίοδο από το έτος 1998 έως το έτος 2008 ο κατηγορούμενος, στα πλαίσια των καθηκόντων του, προέβη στην έκδοση πράξεων χαρακτηρισμού διαφόρων εκτάσεων, ακόμη και μεγάλης επιφανείας, ως μη δασικών, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι πράξεις χαρακτηρισμού που προσκόμισε το πολιτικώς ενάγον Ελληνικό Δημόσιο και που ανάγονται στη περίοδο μέχρι τις 1-7-2008 (οι λοιπές προσκομιζόμενες πράξεις χαρακτηρισμού έχουν εκδοθεί από την εξετασθείσα μάρτυρα Αθηνά Κουτσούμπα και Αναστάσιο Καλπαξίδη, που διαδέχθηκαν τον κατηγορούμενο στη θέση του Δασάρχη Πόρου και όχι από το τελευταίο). Τούτο όμως οφείλεται στο ότι την περίοδο εκείνη, κατ' εφαρμογή σχετικής εγκυκλίου, γινόταν από τη δασική Υπηρεσία ο χαρακτηρισμός ως μη δασικών ευρύτερων εκτάσεων, των οποίων δεν αμφισβητείτο η φύση ως αγροτικών, προκειμένου να εξυπηρετούνται οι ενδιαφερόμενοι πολίτες, που θα μπορούσαν οποτεδήποτε στο μέλλον να λάβουν αμέσως τη πράξη χαρακτηρισμού του ακινήτου τους, εφόσον αυτό βρισκόταν εντός των ορίων της πιο πάνω ευρύτερης έκτασης. Μάλιστα ο κατηγορούμενος προέβαινε στην έκδοση των σχετικών πράξεων χαρακτηρισμού μετά από προηγούμενη εισήγηση των υπαλλήλων του δασαρχείου Αθηνάς Κουτσούμπα και Αντωνίου Ζερβού, δασολόγων ή σε συμφωνία με προηγούμενα πληροφοριακά δελτία παρελθόντων ετών, χωρίς να προκύπτουν στοιχεία διαφοροποίησης αυτού και μάλιστα για αδιαφανείς λόγους. Στο συμπέρασμα αυτό κατέληξαν μετά από διενεργηθείσα έρευνα πράξεων χαρακτηρισμού που είχε εκδώσει ο κατηγορούμενος, οι Επιθεωρητές - Ελεγκτές του

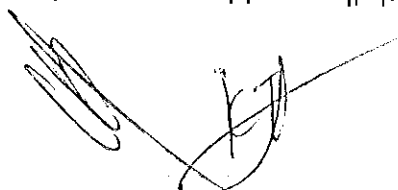

49 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

Σ.Ε.Ε.Δ.Δ. με τα από 24-9-2007 και 31-12-2007 υπηρεσιακά σημειώματα αυτών προς τον Ειδικό Γραμματέα του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ. που αναγνώσθηκαν, ως και η Προϊσταμένη της Διεύθυνσης Δασών Αττικής Ευμορφία Παπακωνσταντίνου ειδικά με τρία τμήματα (940 τμ + 4.888 τμ + 171 τμ) της όλης έκτασης 14.332 τμ στη θέση «Ρώοικος Ναύσταθμος» της περιοχής Πόρου, που με την υπ' αρ. 2319/3-12-2003 πράξη χαρακτηρισμού του κατηγορουμένου χαρακτηρίσθηκαν ως μη δασικά σε εναρμόνιση με τα διαλαμβανόμενα σε προηγούμενο πληροφοριακό δελτίο του έτους 1986 της ίδιας Υπηρεσίας. Ειδικότερα δε για τις περιπτώσεις που κινήθηκαν ποινικές διαδικασίες σε βάρος του κατηγορουμένου και αφορούν α) την παράλειψη αυτού να υποβάλλει μηνυτήρια αναφορά κατά του εργολήπτη που κατά τη διάνοιξη της επαρχιακής οδού Επιδαύρου – Τροιζήνας κατέστρεψε δασική έκταση ιδιαιτέρου κάλλους στη θέση «Φαράγγι του Έρωτα» τη περίοδο 1996 -1997 και την έκδοση της με αριθμό 1101/7-7-2004 πράξης χαρακτηρισμού έκτασης 442.896 τμ στη θέση «Ζούρβα» Ύδρας ως μη δασικής, β) την έκδοση της με αριθμό 945/14-6-2005 πράξης χαρακτηρισμού έκτασης 7.100 τμ στη θέση «Κόνθι – Μπελέσι» της κτηματικής περιφέρειας Γαλατά Τροιζηνίας, ως μη δασικής, κατόπιν αιτήσεως του Αναστασίου Καραγιάννη, αγοραστή αυτής από τον ήδη αποβιώσαντα πατέρα της εξετασθείσας μάρτυρος Φανής Τσαουσοπούλου και γ) την έκδοση της με αριθμό 2131/27-11-1998 πράξης χαρακτηρισμού έκτασης 5060 στρεμμάτων στη θέση «Μεγάλο Ποτάμι – Λεμονοδάσος» της περιοχής Γαλατά Πόρου ως μη δασικής, όπου ο κατηγορούμενος είχε ανεγείρει οικία σε τμήμα αυτής επιφανείας επτά (7) στρεμμάτων περίπου, εκδόθηκαν για τις δύο πρώτες οι από 13-5-2009 και 7-12-2009 αναφορές του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Πειραιώς, που έγιναν δεκτές από τον Εισαγγελέα Εφετών Πειραιώς, δυνάμει των οποίων οι σχηματισθείσες οικογραφίες τέθηκαν στο αρχείο κατ' άρθρο 43 του ΚΠΔ, διότι κρίθηκε από τη διενεργηθείσα προκαταρκτική εξέταση ότι η μεν παράλειψη υποβολής έγκλησης για τη καταστροφή δασικής έκτασης κατά τη διάνοιξη της οδού έχει υποπέσει σε παραγραφή, οι δε υπό στοιχεία (α) και (β) εκτάσεις είχαν πράγματι αγροτικό χαρακτήρα και μάλιστα η δεύτερη εξ αυτών είχε χαρακτηριστεί χερσολιβαδική με πράξη της Επιτροπής Αποκατάστασης και είχε εκδοθεί το 1956 προς αποκατάσταση ακτημόνων γεωργών, ως γεωργικός κλήρος. Για τη τρίτη περίπτωση των 5060 στρεμμάτων στη θέση «Μεγάλο Ποτάμι – Λεμονοδάσος» εκδόθηκε το με αριθμό 168/2010 απαλλακτικό βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Πειραιώς, το οποίο δέχθηκε ότι με βάση τα συλλεγμένα αποδεικτικά στοιχεία (δικαστική πράξη συγνομολόγησης διενεργηθείσα από τον δασολόγο Ελευθεριάδη Ιωάννη, μέλος του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου, στοιχεία αεροφωτογραφιών κλπ) η ανωτέρω έκταση ήταν μη δασική, μερικώς οικοδομημένη και καλλιεργείτο ανελλιπώς από το έτος 1945, οι δε αναπτυχθείσες θαμνώδεις και

50 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

δενδρώδεις δασικές εκτάσεις ουδέποτε υπερέβησαν σε ποσοστό το 15% που απαιτείται για το χαρακτηρισμό αυτής ως δασικής. Όσον αφορά δε την σύνταξη από τον κατηγορούμενο του υπ' αριθμό 822/1-7-2002 πληροφοριακού εγγράφου προς το ξενοδοχείο «ΠΟΡΟΣ» αναφορικά με το μη δασικό χαρακτήρα εκτάσεως που είχε απαλλοτριωθεί υπέρ του ΕΟΤ για την ανέγερση τουριστικών εγκαταστάσεων του ξενοδοχείου «ΞΕΝΙΑ», πριν την έναρξη εφαρμογής του Συντάγματος του 1975, η άποψη αυτή έγινε δεκτή και με την υπ' αριθμό 2019/2014 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, η οποία, κατά παραδοχή σχετικής αίτησης της εταιρείας «ANGEL ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ, ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», που ανέλαβε τη διαχείριση του ξενοδοχείου «ΞΕΝΙΑ ΠΟΡΟΥ», ακύρωσε για τον ίδιο λόγο σχετική πράξη του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας με την οποία κηρύχθηκε αναδασωτέα, λόγω πυρκαγιάς δασική έκταση στη θέση «Νεώρειο» Πόρου, όπου οι ως άνω απαλλοτριωθείσες το έτος 1960 εκτάσεις για την ανέγερση τουριστικών εγκαταστάσεων. Σε όλες δε τις περιπτώσεις έκδοσης πράξης χαρακτηρισμού από τον κατηγορούμενο, περιλαμβανομένων και των ανωτέρω περιπτώσεων, δεν προέκυψαν στοιχεία που να καταδεικνύουν ότι ο κατηγορούμενος στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων του ως Δασάρχης Πόρου έλαβε συγκεκριμένα χρηματικά ποσά ως δώρα, προκειμένου να προβεί σε ενέργεια η παράλειψη στο πλαίσιο συγκεκριμένης υπηρεσιακής ενέργειας αυτού. Αλλά ούτε και για την έκδοση της υπ' αριθμό 503/14-3-2003 απόφασης αυτού, συνισταμένης στο ότι υπό την προαναφερθείσα ιδιότητα του δασάρχη Πόρου στις 24 - 2 - 2003 επέτρεψε την τοποθέτηση κεραίας κινητής τηλεφωνίας της εταιρείας STET ΕΛΛΑΣ ΑΕΒΕ εντός δασικής έκτασης στη θέση «Καμάρα» Πόρου, χωρίς αυτή να έχει τηρήσει τους όρους της σχετικής άδειας εγκατάστασης για τη λήψη αδειών και από τις λοιπές δημόσιες αρχές, πράξη για την οποία αυτός καταδικάσθηκε δυνάμει της υπ' αριθμό 174/2011 αμετάκλητης απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Πειραιώς, προέκυψε οιαδήποτε στοιχείο που να συνδέει την έκδοση αυτής με χρηματισμό του κατηγορουμένου, είτε από την πιο πάνω εταιρεία κινητής τηλεφωνίας, είτε από τρίτο και για λογαριασμό αυτής. Σημειώνεται ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας του άρθρου 235 του ΠΚ είναι αδιάφορο εάν η πράξη ή η παράλειψη του υπαλλήλου, χάριν της οποίας δόθηκαν τα ωφελήματα είναι νόμιμη ή παράνομη, αφού ο νόμος δεν διακρίνει πλέον. Περαιτέρω με την υπ' αριθμό Απ.Σ.Ε.Ε.Δ.Δ./ ΕΜΠ 335/22-5-2008 παραγγελία δόθηκε εντολή στους Επιθεωρητές - Ελεγκτές να προβούν στον έλεγχο της περιουσιακής κατάστασης του κατηγορουμένου και της συζύγου του Αναστασίας Βαθρακοκοίλη κατά το χρονικό διάστημα από το 1996 έως το 2008, όπως και έγινε και συντάχθηκε από τους Επιθεωρητές - Ελεγκτές Βλάχου Μαρία και Μπάρμπα Δημήτριο η με αριθ.

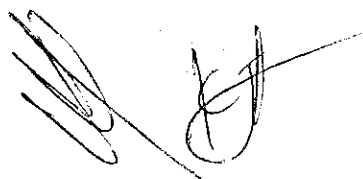

51 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

21/Α/2009 έκθεση ελέγχου περιουσιακής κατάστασης αυτού που αναγνώσθηκε. Από τον έλεγχο αυτό διαπιστώθηκε ότι: Α) ο κατηγορούμενος, πέραν των ακινήτων που είχαν περιέλθει σε αυτόν από κληρονομία και δεν ενδιαφέρουν εν προκειμένω, είχε προβεί το έτος 2006 στην αγορά ενός αγροτεμαχίου επιφανείας 5.909 τμ στην θέση «Κόνθι – Μιτελέσι» της κτηματικής περιφέρειας Γαλατά Τροιζηνίας αντί αναγραφόμενου στο συμβόλαιο τιμήματος 8.438 ευρώ, είχε προβεί το έτος 1999 στην αγορά ενός αγροτεμαχίου 7.073 τμ στη θέση «Βρωμοκρό» της κτηματικής περιφέρειας Γαλατά Τροιζηνίας αντί αναγραφόμενου στο συμβόλαιο τιμήματος 7.000.000 δραχμών στο δικό του όνομα και σε εκείνο της συζύγου του κατά ποσοστό 50% ο καθένας, όπου είχε ανεγείρει μονώροφη κατοικία επιφανείας 130,63 τμ και ελαχίστου κόστους 16.885.000 δραχμών, δυνάμει της με αριθμό 72/2001 αδείας οικοδομής, είχε προβεί το έτος 2000 στην αγορά ενός αγροτεμαχίου επιφανείας 77.552,54 τμ στη θέση «Τζούμτζα» Ωρωπού του Δήμου Λούρου Πρεβέζης αντί αναγραφόμενου στο συμβόλαιο τιμήματος 6.915.000 δραχμών περίπου και είχε αποκτήσει κατά το ίδιο έτος 2000 με πλειστηριασμό ένα ακίνητο προοριζόμενο για επαγγελματική χρήση, αποτελούμενο από δύο ορόφους επιφανείας 335 και 41 τμ αντίστοιχα, στην Ερμούπολη Σύρου αντί πλειστηριάσματος 56.542.660 δραχμών (165.936 ευρώ), το οποίο εκποίησε δύο έτη μετά (2002) αντί τιμήματος 194.000 ευρώ περίπου. Ο ίδιος είχε αποκτήσει σε προηγούμενο χρόνο, το έτος 1988, το 50% ενός οικοπέδου επιφανείας 505 τμ στο Δήμο Μαγούλας Αττικής και το έτος 1994 το υπόλοιπο 50% από τον αδελφό του κ. Β) διατηρούσε είκοσι δύο (22) συνολικά τραπεζικούς λογαριασμούς, ατομικούς ή κοινούς με τη σύζυγό του Αναστασία σε διάφορες ημεδαπές Τράπεζες. Οι πλείστοι εξ αυτών δεν εμφάνιζαν αξιόλογες κινήσεις, σε κάποιους όμως από αυτούς είχαν κατατεθεί κατά τη χρονική περίοδο από τις 21 Ιουνίου 1998 έως το έτος 2007 ιδιαίτερα μεγάλα χρηματικά ποσά, από τα οποία το συνολικό χρηματικό ποσό των 873.394, 07 ευρώ δεν δικαιολογείται από κάποια νόμιμη αιτία. Συγκεκριμένα από τη διενεργηθείσα έρευνα και από την αντιπαραβολή των στοιχείων, μετά από αφαίρεση της μισθοδοσίας και των καταθέσεων (πωλήσεις μετοχών μείον κόστος αγοράς αυτών) που δικαιολογούνται από τα υψηλά πράγματι χρηματιστηριακά κέρδη που την περίοδο 2000 – 2001 αποκόμισε ο κατηγορούμενος, προέκυψε ότι: 1) στον με αριθμό 00-2786-001704 κοινό τραπεζικό λογαριασμό στη Τράπεζα ALPHA BANK από το σύνολο των καταθέσεων που τη περίοδο 1996 – 2008 ανήλθαν σε 3.100.943,42 ευρώ, μέρος των προπάνω καταθέσεων ύψους 38.799,44 ευρώ το έτος 1998, 7.923,70 ευρώ το έτος 2000, 34.035,04 ευρώ το έτος 2001, 119.900 ευρώ το έτος 2002, 167.130,47 ευρώ το έτος 2003, 17.591,68 ευρώ το έτος 2004, 33.499,48 ευρώ το έτος 2005, 49.400 ευρώ το έτος 2006 και 17.200 ευρώ το έτος 2007 και συνολικά

52 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

485.479,81 ευρώ δεν δικαιολογείται από κάποια νόμιμη αιτία, 2) στον με αριθμό 653/744943 – 78 κοινό τραπεζικό λογαριασμό στην Εθνική Τράπεζα από το σύνολο των καταθέσεων που τη περίοδο 1996 – 2008 ανήλθαν σε 68.840,57 ευρώ, μέρος των πιο πάνω καταθέσεων ύψους 23.582,61 ευρώ το έτος 1999 και 44.436,24 ευρώ το έτος 2000 και συνολικά 68.018,85 ευρώ δεν δικαιολογείται από κάποια νόμιμη αιτία, 3) στον με αριθμό 0100101034896 κοινό τραπεζικό λογαριασμό στη Αγροτική Τράπεζα από το σύνολο των καταθέσεων που τη περίοδο 1996 – 2008 ανήλθαν σε 215.225,63 ευρώ, μέρος των πιο πάνω καταθέσεων ύψους 18.615,07 ευρώ το έτος 1998 και 36.325,64 ευρώ το έτος 1999 και συνολικά 54.940,71 ευρώ δεν δικαιολογείται από κάποια νόμιμη αιτία, 4) στον με αριθμό 00-2310-001405 κοινό τραπεζικό λογαριασμό στη Τράπεζα ALPHA BANK από το σύνολο των καταθέσεων που τη περίοδο 1996 – 2008 ανήλθαν σε 129.987,04 ευρώ μέρος των πιο πάνω καταθέσεων ύψους 6.515,04 ευρώ το έτος 2001, 68.472 ευρώ, το έτος 2002 και 5.000 ευρώ το έτος 2003 και συνολικά 79.987,04 ευρώ δεν δικαιολογείται από κάποια νόμιμη αιτία, 5) στον με αριθμό 00-2101-017427 κοινό τραπεζικό λογαριασμό στη Τράπεζα ALPHA BANK από το σύνολο των καταθέσεων που τη περίοδο 1996 – 2008 ανήλθαν σε 290.707,52 ευρώ, μέρος των πιο πάνω καταθέσεων ύψους 137,93 ευρώ το έτος 1998, 293,47 ευρώ το έτος 2000 και 12.000 ευρώ το έτος 2003 και συνολικά 12.431,40 ευρώ δεν δικαιολογείται από κάποια νόμιμη αιτία και 6) στον με αριθμό 160002101033620 κοινό με τον αδελφό του τραπεζικό λογαριασμό στη Τράπεζα ALPHA BANK από το σύνολο των καταθέσεων που τη περίοδο 1996 – 2008 ανήλθαν σε 303.745,12 ευρώ, μέρος των πιο πάνω καταθέσεων ύψους 2.930,70 ευρώ το έτος 2000, 3.815,11 ευρώ το έτος 2001, 159.128,11 ευρώ το έτος 2002. 6.230 ευρώ το έτος 2003 και 500 ευρώ το έτος 2005 και συνολικά 172.607,92 ευρώ δεν δικαιολογείται από κάποια νόμιμη αιτία, Γ) από το έτος 1995 ο κατηγορούμενος άρχισε να αναπτύσσει σημαντική χρηματιστηριακή δραστηριότητα, με αποκορύφωμα τα έτη 2000 και 2001, οπότε η αξία των επενδεδυμένων κεφαλαίων έφθασε σε ιδιαίτερα δυσανάλογα ύψη σε σχέση με τα μέχρι τότε επενδεδυμένα κεφάλαια του ιδίου και ορισμένων συγγενικών και φιλικών του προσώπων για λογαριασμό των οποίων ο κατηγορούμενος προέβη σε χρηματιστηριακές πράξεις, γεγονός που αποδεικνύει ότι τα αδικαιολογήτως κτηθέντα κατά τα ανωτέρω εισοδήματα εκποιήθηκαν χρηματιστηριακά για την αγορά άυλων τίτλων (μετοχών και παραγώγων). Συγκεκριμένα από την έρευνα και ειδικότερα από τα στοιχεία που παρείχαν οι κατωτέρω εταιρείες προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος τηρούσε ενεργούς χρηματιστηριακούς κωδικούς στην ΑΤΕ Χρηματιστηριακή από όπου την περίοδο 1998 – 2000 αποκόμισε καθαρά χρηματιστηριακά κέρδη συνολικού ύψους

53 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

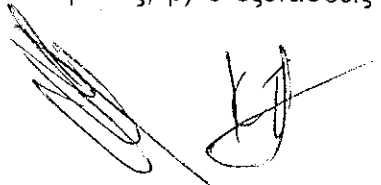
69.765,92 ευρώ, στην ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΕΠΕΥ απ' όπου την περίοδο 1995 – 2008 αποκόμισε καθαρά χρηματιστηριακά κέρδη συνολικού ύψους 100.904,72 ευρώ, στην CFS ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΕΠΕΥ όπου δεν προέκυψαν χρηματιστηριακές πράξεις του κατηγορουμένου για το διάστημα μετά το 2001, ενώ για το προηγούμενο διάστημα η εταιρεία αυτή δεν είχε διατηρήσει στοιχεία (ο κατηγορούμενος στη φορολογική δήλωση του έτους 1999 είχε δηλώσει κέρδη της τάξης των 599.587.879 δραχμών από τη διενέργεια χρηματιστηριακών πράξεων μέσω της πιο πάνω εταιρείας), στην ALPHA FINANCE απ' όπου την περίοδο 2006 – 2008 κατέγραψε ζημίες της τάξης των 14.012,36 ευρώ και στην ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΕΠΕΥ απ' όπου τη περίοδο 1999 – 2004 αποκόμισε καθαρά χρηματιστηριακά κέρδη συνολικού ύψους 635.623,36 ευρώ. Γενικότερα παρατηρείται ότι ο κατηγορούμενος κατά τη περίοδο 1995 έως 2008 κατέγραψε ετησίως σημαντικά χρηματιστηριακά κέρδη από τη διενέργεια χρηματιστηριακών πράξεων (περιλαμβανομένης και της διαφοράς από την αγοραπωλησία παραγώγων) μόνο κατά τα έτη 2000 και 2001, ύψους 585.729,19 και 538.516,34 ευρώ αντιστοίχως και 74.824,64 ευρώ κατά το έτος 1998, ενώ κατά τα υπόλοιπα έτη τα χρηματιστηριακά κέρδη αυτού κινήθηκαν σε χαμηλά επίπεδα της τάξης των 20.000 – 25.000 ευρώ ετησίως κατά τα έτη 2003, 2007 και 2008, κατά δε τα υπόλοιπα έτη ο κατηγορούμενος κατέγραψε ζημίες, οι οποίες ειδικά τα έτη 1997 και 1999 ανήλθαν σε σημαντικά χρηματικά ποσά της τάξης των 65.099,85 και 312.897,39 ευρώ αντιστοίχως. Ο ίδιος (κατηγορούμενος) στις δηλώσεις φόρου εισοδήματος για τα έτη 1999 και 2000 δήλωσε κέρδη από χρηματιστηριακές συναλλαγές ύψους 638.530.583 δραχμών, αποκρύπτοντας τις πιο πάνω ζημίες και 641.711.718 δραχμών αντίστοιχα. Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι κατά το έτος 1999 ο κατηγορούμενος επένδυσε για αγορά άυλων τίτλων ποσά της τάξης των 847.960,65 ευρώ, τη στιγμή που τα χρηματιστηριακά του κέρδη το προηγούμενο έτος ανήλθαν σε 74.824,64 ευρώ, ήτοι επένδυσε στο δεκαπλάσιο των καθαρών του κερδών και στο τεσσαρακονταπενταπλάσιο του οικογενειακού του εισοδήματος, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι τη προηγούμενη περίοδο 1995 – 1999 είχε καταγράψει από τη δραστηριότητά του αυτή ζημίες συνολικού ύψους 102.476,66 (9.147,16 + 28.229,65 + 65.099,85) ευρώ. Η επένδυση αυτή δεν μπορεί να δικαιολογηθεί ούτε από προηγούμενες αποταμιεύσεις, αφού τέτοια ποσά δεν προκύπτουν από τα κατάλοιπα των τραπεζικών λογαριασμών που αυτός τηρούσε στις 31 – 12 - 1998 ή από τα ποσά που του παρείχαν τρίτα συγγενικά και φιλικά του πρόσωπα προκειμένου να προβεί για λογαριασμό τους σε χρηματιστηριακές πράξεις, τα οποία δεν είναι τόσο σημαντικά, το δε μεγαλύτερο μέρος τους αφορά μεταγενέστερο της πιο πάνω επένδυσης χρόνο. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από το από 8-1-2010 πόρισμα πειθαρχικής ανάκρισης του διευθυντή δαυών Απόστολου

Ανδρέα, που καταρτίσθηκε στο πλαίσιο διενέργειας πειθαρχικής διαδικασίας σε βάρος του κατηγορουμένου και αναγνώσθηκε, τα πούτά που ο τελευταίος έλαβε για λογαριασμό τρίτων προκειμένου να προβεί σε χρηματιστηριακές πράξεις ανέρχονται σε 10.500.000 δραχμές που έλαβε το έτος 1999 από την αδελφή της συζύγου του Βασιλική Βαθρακοκόλη, 8.000.000 δραχμές περίπου σε τέσσερις δόσεις που έλαβε τα έτη 1997 και 1998 από τον φίλο του επιχειρηματία (ζαχαροπλάστη) και κάτοικο Πόρου Ιωάννη Βλάχο, 1.000.000 και 3.250.000 δραχμές που έλαβε το έτος 2000 από τον φίλο του δασολόγο – ανθοπαραγωγό Γεώργιο Κανναβό, 40.000.000 δραχμές που έλαβε το έτος 2000 από τον φίλο του από εικοσιπενταετίας επιχειρηματία Ευριπίδη Μήτση και 1.597.440 δραχμές που έλαβε το έτος 2001 από το φίλο του δασολόγο και κάτοικο Σύρου Σταματούκο Νικόλαο, ήτοι καθ' όλο το πιο πάνω διάστημα σε 64.347.440 δραχμές (188.841 ευρώ), ποσά που μετά τη παρέλευση μικρού χρόνου επέστρεψε σε αυτούς με τα χρηματιστηριακά κέρδη, Δ) το έτος 2006 κέρδισε από παιχνίδι του ΟΠΑΠ 23.654 ευρώ. Ο κατηγορούμενος στην απολογία του προσπάθησε να δικαιολογήσει τις αναφερόμενες αναλυτικά ανωτέρω και στο διατακτικό της παρούσας πιστώσεις των πιο πάνω τραπεζικών λογαριασμών, με τον ισχυρισμό ότι τα φερόμενα ως αδικαιολογήτως κατατεθέντα στους ως άνω τραπεζικούς λογαριασμούς χρηματικά ποσά συνολικού ύψους κατά τη κατηγορία 873.394,07 ευρώ, προέρχονταν από επιστροφές χρημάτων γνωστών και φιλικών του προσώπων τα οποία είχε δανείσει κατά το παρελθόν και από κέρδη αυτού και των προσώπων για λογαριασμό των οποίων διενεργούσε χρηματιστηριακές πράξεις και από μεταφορές χαρτοφυλακίου τίτλων από τη μία χρηματιστηριακή εταιρεία στην άλλη, που δεν έλαβαν υπόψη οι Επιθεωρητές – Ελεγκτές κατά τη διενεργηθείσα έρευνα και τη σύνταξη της έκθεσης ελέγχου περιουσιακής κατάστασης αυτού. Οι ως άνω αρνητικοί της κατηγορίας ισχυρισμοί του κατηγορουμένου δεν κρίνονται βάσιμοι. Εν όψει δε των όσων ήδη αναλυτικά προαναφέρθηκαν, και λαμβανομένων υπόψη των εισοδημάτων του κατηγορουμένου και της συζύγου του ως προερχομένων από μισθοδοσία δημοσίων υπαλλήλων, των δαπανών διαβίωσης οικογένειας αποτελούμενης από τους συζύγους και δύο ανήλικα τέκνα, των δαπανών που απαιτήθηκαν για την αγορά τεσσάρων ακινήτων την περίοδο 2000 - 2006, έστω και όχι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας των τριών εξ αυτών, των δαπανών που απαιτήθηκαν για την ανέγερση οικίας στο αποκτηθέν ακίνητο στη περιοχή Γαλατά, της επένδυσης το έτος 1999 σε χρηματιστηριακούς τίτλους κεφαλαίου σημαντικού ύψους που υπερβαίνει κατά δέκα τουλάχιστον φορές προηγούμενα χρηματιστηριακά κέρδη και δεν μπορεί να καλυφθεί από προηγούμενα υπόλοιπα καταθέσεων σε τραπεζικούς λογαριασμούς ή καταβολές ποσών που τρίτοι έδωσαν στον κατηγορούμενο προκειμένου να προβεί για λογαριασμό τους σε χρηματιστηριακές πράξεις, το ότι

παραλλήλως ο κατηγορούμενος καθ' όλη τη διαρρέυσασα χρονική περίοδο είχε προβεί σε κατά καιρούς δανεισμούς φιλικών του προσώπων με διάφορα ποσά, όπως ο ίδιος ισχυρίζεται, το Δικαστήριο άγεται στην συμπερασματική κρίση ότι τα ως άνω χρηματικά ποσά, των οποίων δεν μπορεί να αιτιολογηθεί η κτήση, προέρχονταν από το ότι ο κατηγορούμενος, υπό την ιδιότητά του ως Δασάρχης Πόρου, καταχρώμενος συστηματικά τη δημοσία θέση του προέβαινε κατόπιν χρηματισμού σε νόμιμους ως επί το πλείστον χαρακτηρισμούς μη δασικών εκτάσεων (που δεν εξακριβώθηκαν κατά θέση ή έκταση), αφού δεν αποδείχθηκε ότι οι πράξεις χαρακτηρισμού εκτάσεων ως μη δασικών ήσαν παράνομες, διαπράττοντας με τον τρόπο αυτό το βασικό αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας (άρθ. 235 του ΠΚ). Όπως όμως ήδη ανωτέρω προαναφέρθηκε από τα προκύψαντα κατά την ακροαματική διαδικασία αποδεικτικά στοιχεία και παρά το ότι κατά τη προδικασία διατάχθηκε δύο φορές η διενέργεια συμπληρωματικής κυρίας ανάκρισης με αντίστοιχα βουλεύματα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιώς, δεν κατέστη δυνατόν να προσδιορισθούν συγκεκριμένες εγκληματικές πράξεις παθητικής δωροδοκίας που να συναρτώνται με συγκεκριμένες υπηρεσιακές ενέργειες του κατηγορουμένου κατά την από αυτόν άσκηση των καθηκόντων του ως δασάρχη Πόρου, από τις οποίες (πράξεις παθητικής δωροδοκίας) να προκύπτει ότι προέρχονται τα ανωτέρω χρηματικά ποσά στους άνω τραπεζικούς λογαριασμούς του κατηγορουμένου, ούτως ώστε να θεμελιωθεί αντικειμενικά το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα. Κατ' αρχήν είναι χαρακτηριστικό ότι άπαντες οι εξετασθέντες στα πλαίσια της πειθαρχικής διαδικασίας σε βάρος του κατηγορουμένου μάρτυρες, των οποίων οι σχετικές καταθέσεις διαλαμβάνονται σε περίληψη στο πιο πάνω από 8-1-2010 πόρισμα πειθαρχικής ανάκρισης και στους οποίους, πέραν των συναδέλφων και ανυιέρων δασικών υπαλλήλων στη Διεύθυνση Δασών Πειραιώς και του Διευθυντή της Επιθεώρησης Δασών Αττικής, περιλαμβάνονται οι Δήμαρχοι Πόρου, Σπετσών, Ύδρας, Τροιζηνίας και Μεθάνων, ο Υποθηκοφύλακας Πόρου και ο Διοικητής του Αστυνομικού Τμήματος Πόρου, καθώς και ιδιώτες επιχειρηματίες της περιοχής, καταθέτουν ότι δεν γνωρίζουν ή ότι δεν άκουσαν κάτι για χρηματισμό του κατηγορουμένου. Επίσης τα άτομα που κατά τους ισχυρισμούς αυτών και του κατηγορουμένου είχαν δανειακής φύσης συναλλαγές με τον κατηγορούμενο ή τα άτομα για λογαριασμό των οποίων και με χρήματα αυτών ο κατηγορούμενος προέβη σε χρηματιστηριακές πράξεις δεν είχαν εκκρεμή θέματα για τα οποία αρμόδια προς εξέταση ήταν το Δασαρχείο Πόρου. Ειδικότερα ακόμη και για τις περιπτώσεις εκείνες που οι καταγγελίες θα μπορούσαν να θεωρηθούν περισσότερο συγκεκριμένες, δεν προέκυψαν σε βάρος του κατηγορουμένου ενυποστηρικτικά στοιχεία σχετικά με τη τέλεση του βασικού

56 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας. Συγκεκριμένα: α) ο εξετασθείς μάρτυρας Μαρίνος Αλεξανδράκης, ο οποίος βρίσκεται σε σφοδρή αντιδικία με τον κατηγορούμενο με αφορμή την έκδοση πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής και επιβολής προστίμων διατήρησης αυθαιρέτου κτίσματος σε δασική έκταση από το ακίνητο των 2.900 τμ στη θέση «Άρα Γιώργα» της κτηματικής περιφέρειας Τακτικούπολης Τροιζηνίας κατά τα ήδη ανωτέρω λεπτομερώς εκτεθέντα, στην ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατάθεσή του περιορίζεται στο να αναφερθεί στους εκ μέρους του κατηγορουμένου χαρακτηρισμούς μεγάλων εκτάσεων ως μη δασικών, στην αυταρχικότητα της συμπεριφοράς αυτού έναντι μικροϊδιοκτητών της περιοχής, τα κτήματα των οποίων χαρακτήριζε ως δασικές εκτάσεις και σε φήμες που είχαν περιέλθει σε αυτόν για τον κατηγορούμενο ότι «όποιος του έδινε χρήματα αποχαρακτήριζε το χωράφι του», χωρίς στη κατάθεσή του αυτή να αναφερθεί σε συγκεκριμένες περιπτώσεις (πλην της περίπτωσης των 400 στρεμμάτων που αναφέρεται και στη κατάθεση του Ευάγγελου Καρμίρη, περί της οποίας κατωτέρω). Καταθέτει επίσης ότι σε συνάντησή του με τον κατηγορούμενο τον Οκτώβριο του 2002 με αφορμή την έκδοση βεβαίωσης ότι το ανωτέρω ακίνητο των 2.900 τμ δεν είναι δασικό, ο κατηγορούμενος αξίωσε από αυτόν το χρηματικό ποσό των 10.000.000 δραχμών, απειλώντας τον ότι σε διαφορετική περίπτωση θα χαρακτηρίσει αυτό δασικό, θα προβεί σε κατεδάφιση του εκεί ευρισκομένου κτίσματος και θα του επιβάλλει πρόστιμα της τάξης των 500.000.000 δραχμών, πλην όμως αυτός (μάρτυρας) αρνήθηκε να προβεί στην καταβολή του εν λόγω ποσού. Ανεξαρτήτως του ότι στην αρχική από Μάιο του 2004 πολυσέλιδη έγκλησή του κατά υπαλλήλων του εν λόγω δασαρχείου Πόρου, ο ανωτέρω μάρτυρας δεν αναφέρεται στην εκ μέρους του κατηγορουμένου προβολή απαίτησης καταβολής χρηματικού ποσού, την οποία βεβαίως ο κατηγορούμενος αρνήθηκε στην απολογία του, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί το εν λόγω ποσό ως περιουσία του κατηγορουμένου που προήλθε από εγκληματική δραστηριότητα, αφού το εν λόγω χρηματικό ποσό ουδέποτε περιήλθε στη κατοχή του κατηγορουμένου. Επισημαίνεται δε ότι ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά του κατηγορουμένου και για απόπειρα εκβίασης, πράξη για την οποία ο τελευταίος αθώωθηκε τόσο σε πρώτο, όσο και σε δεύτερο βαθμό, κατόπιν έφεσης του Αντεισαγγελέα Εφετών Πειραιά, με τις υπ' αριθμό ΑΤ 432 – 648 – 768 – 951 – 1198/2010 και 1349/2010 αποφάσεις του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς και του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Πειραιώς, ο δε μάρτυρας στη συνέχεια καταδικάσθηκε για ψευδή καταμήνυση, ψευδορκία μάρτυρα και συκοφαντική δυσφήμιση κατόπιν έγκλησης του κατηγορουμένου σε συνολική ποινή φυλάκισης οκτώ μηνών με την υπ' αριθμό ΑΤ 7980/2011 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς, β) ο εξετασθείς μάρτυρας Ευάγγελος

57 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

Καρμίρης, (του οποίου η μητέρα Ευαγγελία ήταν κομίστρια δύο μεταχρονολογημένων τραπεζικών επιταγών έκδοσης του κατηγορουμένου, ποσού 15.000.000 και 40.000.000 δραχμών, με ημερομηνία έκδοσης 21-6-2001 που είχαν περιέλθει στην κατοχή της με οπισθογράφηση από κάποιον Αλέξανδρο Κουρουπάκη, σε διαταγή του οποίου είχαν εκδοθεί οι πιο πάνω επιταγές από τον κατηγορούμενο, ως εγγύηση για τη πληρωμή προμήθειας σε αυτόν μετά την διαμεσολάβησή του για τη χρήση εγγυητικής επιστολής ύψους 5.000.000 δολαρίων ΗΠΑ από αλλοδαπή Τράπεζα, με σκοπό τη χρηματοδότηση της επένδυσης εκτροφείου στρουθοκαμήλων που διατηρούσε ο αδελφός του κατηγορουμένου (σε αγροτική περιοχή της Πρέβεζας), καταθέτει ότι σε συνάντησή του με τον κατηγορούμενο στο ταχυφαγείο GOODY'S στο Χολαργό Αττικής την άνοιξη του 2002, στην οποία παρευρίσκονταν ο αδελφός του Εμμανουήλ και ο υιός του Ανδρέας, που έχουν ήδη αποβιώσει, με αντικείμενο τη διευθέτηση της μεταξύ τους οικονομικής διαφοράς, ο κατηγορούμενος τους ανέφερε ότι εάν εύρισκαν το ποσό των 50.000.000 δραχμών, θα μπορούσε ο ίδιος σε λίγους μήνες να το αύξανε σε 500.000.000 δραχμές με τα «πράσινα», όπως ανέφερε χαρακτηριστικά, υπονοώντας προφανώς ότι θα προβεί σε χαρακτηρισμό αποκτηθείσας δασικής έκτασης σε αγροτική με αποτέλεσμα την εκτόξευση της αξίας της. Την ως άνω συζήτηση επιβεβαίωσαν στις από 5-11-2009 ένορκες καταθέσεις των στην Ανακρίτρια του Ζ' Τμήματος Πλημμελειοδικών Πειραιώς οι Εμμανουήλ Καρμίρης και Ανδρέας Καρμίρης, που αναγνώσθηκαν λόγω του επισυμβάντος θανάτου τους, στις οποίες διαλαμβάνουν ότι σε σχετικές ερωτήσεις των κατά τη πιο πάνω συνάντηση ο κατηγορούμενος τους ανέφερε ότι θα προέβαινε στον αποχαρακτηρισμό 400 στρεμμάτων, που θα είχαν αγορασθεί σε πολύ χαμηλή τιμή ως δασικές και στη συνέχεια, μετά τον χαρακτηρισμό τους ως αγροτικών, θα εκτοξευόταν η αξία τους. Ο κατηγορούμενος αρνείται κατά την απολογία του ότι η συζήτηση αυτή έλαβε χώρα. Από την έρευνα που πραγματοποιήθηκε προέκυψε ότι τη περίοδο εκείνη και συγκεκριμένα με την υπ' αριθμό 1850/25-9-2002 πράξη χαρακτηρισμού, ο κατηγορούμενος προέβη πράγματι στον χαρακτηρισμό δύο εδαφικών τμημάτων 428,95 και 33,25 στρεμμάτων στη περιοχή «Βίδι» στη θέση «Σφακοβούνι» και «Μάζωμα» του Δήμου Τροιζήνας ως μη δασικής. Τα ως άνω τμήματα περιλαμβάνονται σε ευρύτερη έκταση 200.000 στρεμμάτων γνωστή ως «Κτήμα Κακουράτου», ως προς την οποία ο κατηγορούμενος δεν έχει προβεί σε κάποια ενέργεια. Η ανωτέρω υπ' αριθμό 1850/2002 πράξη χαρακτηρισμού του κατηγορουμένου στηρίχθηκε σε προηγούμενο από το έτος 1998 πληροφοριακό δελτίο, σύμφωνα με το οποίο τα πιο πάνω εδαφικά τμήματα καλλιεργούνται ελαιοκομικά και στην όμοια από 25-9-2002 εισήγηση του δασολόγου Ανδρέα Ζερβού με βάση αεροφωτογραφίες προηγούμενων ετών, από δε τη διενεργηθείσα έρευνα

των Ελεγκτών – Επιθεωρητών της Δημόσιας Διοίκησης δεν ανέκυψε κάτι το διαφορετικό ως προς τη φύση αυτής, όπως προκύπτει από το από 31-12-2007 πληροφοριακό δελτίο αυτών που αναγνώσθηκε. Ούτε επίσης προέκυψε κάποιο αποδεικτικό στοιχείο που να αφορά αγορά αυτής της έκτασης από κάποιο πρόσωπο πριν την έκδοση της πράξης χαρακτηρισμού, γ) στην ως άνω ένορκη κατάθεσή του ο μάρτυρας Εμμανουήλ Καρμίρης (ήδη αποβιώσας) αναφέρει επίσης ότι κάποιος Ιωάννης Αγγελόπουλος, μόνιμος κάτοικος Μπάρι Ιταλίας, που εκμεταλλευόταν το ξενοδοχείο «POROS BEACH» στο Γαλατά Τροιζηνίας, σε σχετική συζήτηση με τον μάρτυρα το έτος 2003 που έλαβε χώρα στο εν λόγω ξενοδοχείο, όπου τότε διέμενε ο εν λόγω μάρτυρας, του ανέφερε ότι τακτοποιήθηκαν τα προβλήματα που αυτός (Ιωάννης Αγγελόπουλος) είχε με το δασαρχείο Πόρου για κάποιο παραλιακό κτήμα, όπου είχε ανεγείρει οικία, το οποίο βρισκόταν σε δασική έκταση σε απόσταση 5 – 6 χιλιομέτρων από το ξενοδοχείο, λέγοντας χαρακτηριστικά «το έχω καθαρίσει πλήρως από το Δασαρχείο, λάδωσα τον δασάρχη και καθάρισα». Η ως άνω κατάθεση στο σημείο αυτό, την οποία ο κατηγορούμενος αρνείται, ουδόλως επιβεβαιώνεται από τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία, αλλά αποδυναμώνεται πλήρως από το ότι ξενοδοχείο με τέτοιο όνομα δεν υπάρχει στη περιοχή Πόρου ή Γαλατά, ούτε σε αυτήν είναι γνωστό άτομο με το όνομα Ιωάννης Αγγελόπουλος, όπως προκύπτει τόσο από την περί τούτου κατάθεση του εξετασθέντος μάρτυρα Ευαγγέλου Καρμίρη, αδελφού του Εμμανουήλ Καρμίρη, όσο και ιδίως από τις αναγνωσθείσες με αίτημα του συνηγόρου υπεράσπισης καταθέσεις των μαρτύρων Κωνσταντίνου Κυριακόπουλου, δημοσιογράφου, κατοίκου της περιοχής άνω της εικοσαετίας και εκδότη της εφημερίδας «ΚΑΛΥΡΙΑ» και Ηλία Μπίσια, κατοίκου της περιοχής και υπογράφαντος την κατά του κατηγορούμενου από 12-7-2004 αναφορά κατοίκων της περιοχής, δ) ο ίδιος ο ως άνω μάρτυρας Εμμανουήλ Καρμίρης στην ίδια ένορκη κατάθεσή του αναφέρει ότι σε συζήτησή του με τον κατηγορούμενο, ο τελευταίος άφησε να εννοηθεί ότι κάποιες επιταγές έκδοσης Μπαλάφα Κωνσταντίνου που δόθηκαν στο κατηγορούμενο, μέσω Αλεξάνδρου Κουρουπάκη, αφορούν αμοιβή του κατηγορούμενου για τον αποχαρακτηρισμό άλλης έκτασης στο Πόρο, στην οποία αυτός πρόεβη για λογαριασμό του Μπαλάφα. Το σημείο της κατάθεσης αυτής, το οποίο ο κατηγορούμενος αρνείται, δεν επιβεβαιώνεται, αφού ο Κωνσταντίνος Μπαλάφας στην από 15-4-2013 ένορκη κατάθεσή του ενώπιον της ίδιας Ανακρίτριας που αναγνώσθηκε, αναφέρει ότι παρέδωσε ως εγγύηση επτά επιταγές εκδόσεώς του στον Αλέξανδρο Κουρουπάκη, ο οποίος τράβηξε τη μεταξύ τους συμφωνία μεταβίβαση με οπισθογράφηση κάποιες στον κατηγορούμενο και ότι ο ίδιος ουδέμία σχέση έχει με τον Πόρο, αλλά δραστηριοποιείται ως κατασκευαστής στη Λαμία, επί πλέον δε αυτός ουδέποτε ζήτησε τον χαρακτηρισμό κάποιας έκτασης στο Πόρο ή σε

59 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

οποιοδήποτε άλλο μέρος της Ελλάδας, ε) ο εξετασθείς στο ακροατήριο μάρτυρας Αναστάσιος Δεμάγκος στην κατάθεσή του ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου αναφέρεται στη μεταξύ αυτού και του κατηγορουμένου διένεξη σχετικά με τη παραχώρηση αδειας γεώτρησης σε ακίνητο του πατέρα του Νικόλαου Δεμάγκου στη θέση «Λαθουράλων» Κρυφτής Τροιζηνίας και την εν συνεχεία έκδοση σε βάρος του πράξεων του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας για τη κήρυξη ως αναδασωτέων εκτάσεων 1.155 και 655 τμ, κατόπιν σχετικών προτάσεων του κατηγορουμένου δασάρχη, παρόλο που κατά το μάρτυρα η ανωτέρω έκταση ήταν αγροτική και καλλιεργείτο ως ελαιώνας από το έτος 1882. Τη σίαση αυτή του κατηγορουμένου αποδίδει στην εμπάθεια του τελευταίου και στο ότι αυτός ήθελε να εξυπηρετήσει τον γείτονα του πατέρα του, κάποιον ονόματι Παπαγγελή, με τον οποίο ο Νικόλαος Δεμάγκος βρισκόταν σε διαμάχη. Αναφέρεται επίσης και στην κάθετη άρνηση του κατηγορουμένου να του χορηγήσει την αναγκαία βεβαίωση για την έκδοση αδειας γεώτρησης, όταν ο μάρτυρας κατέφυγε σε βουλευτή της περιοχής. Κατηγορηματικά ο εν λόγω μάρτυρας καταθέτει ότι ο κατηγορούμενος δεν ζήτησε χρήματα από αυτόν (ή τον πατέρα του) για να προβεί στις δέουσες υπηρεσιακές ενέργειες, ούτε αυτός (μάρτυρας) προέβη σε χρηματισμό του κατηγορουμένου και καταλήγει στο ότι «δεν μπορεί να πει για τον κατηγορούμενο ότι χρηματίσθηκε». Επισημαίνεται ότι κατόπιν υποβολής έγκλησης από τον Νικόλαο Δεμάγκο, ο κατηγορούμενος αθωώθηκε για τη πράξη της παράβασης καθήκοντος για τις άνω ενέργειές του να προτείνει προς τη Περιφέρεια, στα πλαίσια των καθηκόντων του, τη κήρυξη των πιο πάνω εδαφικών τμημάτων ως αναδασωτέων με τις με αριθμούς 2269/2003 και 914/2005 προτάσεις του, δυνάμει της υπ' αριθμό ΒΤ 2067, 2427/2011 απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς, με την οποία κρίθηκε αντιθέτως ότι οι ανωτέρω εκτάσεις ήταν δασικές και είχαν εκχερσωθεί. Εντωμεταξύ ο πατέρας του ανωτέρω μάρτυρα Νικόλαος Δεμάγκος, μετά την άρνηση του κατηγορουμένου και την αδυναμία λήψης σχετικής αδειας, προέβη αυθαιρέτως στη διάνοιξη γεώτρησης στο ανωτέρω ακίνητο, όπως προκύπτει από την από 1-12-2004 έκθεση αυτοψίας υπαλλήλων της Υπηρεσίας Εγγείων Βελτιώσεων, που αναγνώσθηκε. Για τη πράξη της παράνομης εκχέρωσης της έκτασης των 1.155 τμ και της διάνοιξης γεώτρησης σε αυτήν, ο Νικόλαος Δεμάγκος καταδικάσθηκε τόσο σε πρώτο, όσο και σε δεύτερο βαθμό με τις υπ' αριθ. 2766/2007 και ΑΤ 5536/2009 αποφάσεις του Μονομελούς και του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιώς αντίστοιχα. Επίσης ο Νικόλαος Δεμάγκος παραιτήθηκε από τις αιτήσεις ακύρωσης αυτού ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά των άνω πράξεων του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας για τη κήρυξη ως αναδασωτέων των ανωτέρω εκτάσεων, στ) ο μάρτυρας Ηλίας Μιτίσιος για τον οποίο ο προηγούμενος μάρτυρας διέλαβε στην κατάθεσή του ενώπιον του

Δικαστηρίου ότι μετά την τακτοποίηση της υπόθεσής του αυτός (Ηλίας Μπίσιος) απέσυρε την υπογραφή του από την σε βάρος του κατηγορουμένου από 12-7-2004 αναφορά – καταγγελία κατοίκων της περιοχής, υπονοώντας ότι τούτο συνέβη μετά από χρηματισμό, στην από 14-11-2011 ένορκη κατάθεσή του ενώπιον της Ανακρίτριας του Ζ' Τμήματος Πλημμελειοδικών Πειραιώς, που αναγνώσθηκε με αίτημα του συνηγόρου υπεράσπισης, καταθέτει ότι από ένα αγροτικό ακίνητό ιδιοκτησίας του, επιφανείας 66 στρεμμάτων, στη θέση «Τσελεβίνια» Γαλατά Πόρου, τμήμα αυτού επιφανείας 18 στρεμμάτων χαρακτηρίσθηκε δασικό με πράξη του κατηγορουμένου και ότι κατά της εν λόγω απόφασης έχει προσφύγει στην Πρωτοβάθμια Επιτροπή Δασικών Αμφισβητήσεων, χωρίς εισέτι να έχει εκδοθεί απόφαση, ότι υπέγραψε τη σχετική καταγγελία, διότι υπάλληλοι του Δασαρχείου Πόρου δεν αποχαρακτήριζαν το ανωτέρω ακίνητο του και σχετικά με χρηματισμό του κατηγορουμένου δήλωσε χαρακτηριστικά «Ποτέ ο κ. σας ορκίζομαι στα τρία παιδιά μου, δεν μου ζήτησε ποτέ λεφτά και το επαναλαμβάνω ποτέ, για να μου αποχαρακτηρίσει το κομμάτι του κτήματός μου. Δεν ξέρω τι λέει ο Αναστάσιος Δεμάγκος, είναι δικό του πρόβλημα τι ισχυρίζεται», ενώ ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος του υπέδειξε τους νόμιμους τρόπους να προσβάλλει τη πράξη χαρακτηρισμού, ζ) ο μάρτυρας Κυριακόπουλος Κωνσταντίνος, μόνιμος κάτοικος της περιοχής, δημοσιογράφος και εκδότης της τοπικής εφημερίδας «ΚΑΛΑΥΡΙΑ» στις από 17-12-2009 και 14-11-2011 ένορκες καταθέσεις του ενώπιον της ίδιας Ανακρίτριας που αναγνώσθηκαν με αίτημα του συνηγόρου υπεράσπισης, αφού αναφέρεται σε κάποιες από τις πιο πάνω υποθέσεις (του Μαρίνου Αλεξανδράκη, του Ρώσικου Ναυστάθμου, του ξενοδοχείου ΞΕΝΙΑ) και γενικότερα σε αποχαρακτηρισμούς δασικών εκτάσεων και στη περιρρέουσα φημολογία για χρηματισμούς του κατηγορουμένου, ως και στην απροθυμία και άρνηση των πολιτών να προβούν σε καταγγελίες στρεφόμενοι κατά υπαλλήλων του Δασαρχείου, στη νεώτερη κατάθεσή του αναφέρει ότι δεν θυμάται συγκεκριμένα ονόματα προσώπων που κατά τους ισχυρισμούς τους είχαν οχληθεί να δώσουν χρήματα για να τακτοποιήσει ο δασάρχης την υπόθεσή τους. Αναφέρει δε ότι για μία περίπτωση που είχε πληροφορίες περί καταβολής 3.000 ευρώ, προκειμένου να μην χαρακτηριστεί δασικό ακίνητο ιδιώτη στη νήσο Ύδρα, διερεύνησε ο ίδιος το θέμα και αποδείχθηκε ότι τέτοιο συμβάν δεν είχε λάβει χώρα. Επίσης κατέθεσε ότι όσον αφορά τις φήμες ότι τρίτοι αγόραζαν για λογαριασμό του δασικά ακίνητα σε πολύ χαμηλές τιμές και στη συνέχεια τα αποχαρακτήριζαν για να τα μεταπωλήσουν σε υψηλότερες, ο ίδιος δεν έχει ακούσει ή διαπιστώσει κάτι τέτοιο. Τέλος πρέπει να σημειωθεί ότι ο κατηγορούμενος απηλλάγη ομοφώνως το έτος 2010 με απόφαση του Πρωτοβαθμίου Υπηρεσιακού Συμβουλίου Υπαλλήλων της Περιφέρειας Αττικής για

61 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

όλα τα αποδοθέντα σε αυτών πειθαρχικά αδικήματα, στα οποία περιλαμβάνονταν και οι ως άνω καταγγελίες περί χρηματισμού του πειθαρχικώς διωκομένου κατηγορουμένου.

Εν όψει των προεκτεθέντων και της ταγίας νομολογίας του Αρείου Πάγου ότι για τη πλήρωση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα («ξέπλυμα βρώμικου χρήματος»), προερχομένων εν προκειμένω από το βασικό έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας, απαιτείται να προσδιορίζεται επαρκώς και να εξατομικεύεται κατά τόπο και χρόνο η τέλεση του ως άνω βασικού εγκλήματος και οι δράστες αυτού, έστω και αν οι δράστες δεν έχουν καταδικασθεί γι' αυτό ή δεν έχει απαγγελθεί σε βάρος τους κατηγορία και δεν αρκεί η βασική αυτή εγκληματική δραστηριότητα, που ερευνάται παρεμπιπτόντως, να εικάζεται ή να πιθανολογείται, ούτε αρκεί η αδυναμία του κατηγορουμένου να δικαιολογήσει τη προέλευση ευρισκομένου στη κατοχή του ή σε τηρούμενο από αυτόν τραπεζικό λογαριασμό χρηματικού ποσού, (ΑΠ 235/2013 ΠΧρ ΞΔ 209, ΑΠ 1386/2010 ΠΧρ ΞΑ 456, ΑΠ 1902/2009 ΠΧρ Ξ 603), όπως ακριβώς συμβαίνει στη προκειμένη περίπτωση, πρέπει ο κατηγορούμενος να κηρυχθεί **αθώος** της ως άνω πράξης της κατ' εξακολούθηση νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, προερχομένων από τη τέλεση από τον ίδιο του βασικού εγκλήματος της κατ' εξακολούθηση παθητικής δωροδοκίας, που του αποδίδεται με το υπ' αριθμό 97/2013 παραπεμπτικό βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Πειραιώς, πράξη για την οποία αυτός καταδικάσθηκε σε ποινή κάθειρξης με την εκκαλουμένη υπ' αριθμό 631 ~ 623/2013 και 28/2014 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Πειραιώς.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ με παρόντα τον κατηγορούμενο

του και της, που γεννήθηκε στο, το έτος, κάτοικο Αττικής, επί των οδών αρ. και, αρ.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ τον κατηγορούμενο **αθώο** του ότι:

Στον Πόρο Τροιζηνίας, κατά το χρονικό διάστημα από 21-6-1998 έως το έτος 2007 και σε μη διακριβωθείσες ημερομηνίες, με την ιδιότητα του Δασάρχη Πόρου, με περισσότερες πράξεις που

συνιστούν εξακολούθηση του αυτού εγκλήματος, απέκτησε, κατείχε και χρησιμοποίησε περιουσία, εν γνώσει κατά το χρόνο της κτήσης, του γεγονότος ότι η περιουσία προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες και δη αυτή της παθητικής δωροδοκίας και επιπλέον απέκρυψε και συγκάλυψε την αλήθεια όσον αφορά την προέλευση αυτής της περιουσίας. Ειδικότερα στον πιο πάνω τόπο και χρόνο με την ως άνω ιδιότητα του ζήτησε και έλαβε άμεσα από άγνωστα μέχρι στιγμής πρόσωπα χρηματικά ποσά συνολικού ύψους 873.465,73 ευρώ, όπως αναλύονται κατωτέρω, προκειμένου να προβεί σε αποχαρακτηρισμούς μη έτι εξακριβωθείσών δασικών εκτάσεων στην περιοχή της δικαιοδοσίας του, και στη συνέχεια κατέθεσε το εν λόγω χρηματικό _____ ποσό τμηματικά σε ατομικούς ή κοινούς λογαριασμούς καταθέσεων τραπεζικών ιδρυμάτων προκειμένου με αυτόν τον τρόπο τα εν λόγω χρήματα να απωλέσουν την αυτοτέλεια τους, να αναμειχθούν με τα χρήματα της τράπεζας και, με τον τρόπο αυτό, να επιτύχει τη συγκάλυψη της αληθινής προελεύσεως αυτών. Ειδικότερα τα χρηματικά ποσά που έλαβε ως δωροληψία από τρίτους και κατέθεσε σε λογαριασμούς καταθέσεων τραπεζικών ιδρυμάτων είναι τα ακόλουθα: το έτος 1998, 38.799,44 ευρώ, το έτος 2000, 7.923,70 ευρώ, το έτος 2001, 34.035,04 ευρώ, το έτος 2002, 119.900 ευρώ, το έτος 2003, 167.130,47 ευρώ, το έτος 2004, 17.591,68 ευρώ, το έτος 2005, 33.499,48 ευρώ, το έτος 2006, 49.400 ευρώ και το έτος 2007, 17.200 ευρώ, τα οποία όλα συνολικά κατέθεσε στον με αρ. 00-2786-001704 κοινό με τρίτο τραπεζικό λογαριασμό της ALPHA BANK, το έτος 1999, 23.582,61

63 η σελίδα της με αριθ. 553,587/2015 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

ευρώ, το έτος 2000, 44.436,24 ευρώ, τα οποία όλα συνολικά κατέθεσε στον με αρ. 653/744943-78 κοινό με τρίτο τραπεζικό λογαριασμό του στην Εθνική Τράπεζα, το έτος 1998, 18.615,07 ευρώ, το έτος 1999, 36.325,64 ευρώ, τα οποία όλα συνολικά κατέθεσε στον με αρ. 0100101034896 κοινό με τη σύζυγό του τραπεζικό λογαριασμό της Αγροτικής Τράπεζας, το έτος 2001, 6.515,04 ευρώ, το έτος 2002, 68.472 ευρώ, το έτος 2003, 5.000 ευρώ, τα οποία όλα συνολικά κατέθεσε στον με αρ. 002310001405 κοινό με τη σύζυγο του τραπεζικό λογαριασμό της ALPHA BANK, το έτος 1998, 137,93 ευρώ το έτος 2000, 293,47 ευρώ, το έτος 2002, 12.000 ευρώ, τα οποία όλα συνολικά κατέθεσε στον με αρ. 002101017427 κοινό με τη σύζυγο του τράπεζα λογαριασμό της ALPHA BANK, το έτος 2000, 2.934,70 ευρώ, το έτος 2001, 3.815,11 ευρώ, το έτος 2002, 159.128,11 ευρώ, το έτος 2004, 6.230 ευρώ, το έτος 2005, 500 ευρώ τα οποία όλα συνολικά κατέθεσε στον με αρ. 160002101033620 κοινό με τον Οδυσσέα Κόκκα τραπεζικό λογαριασμό της ALPHA BANK. Των ως άνω χρηματικών ποσών έκανε χρήση εν γνώσει της παράνομης προέλευσης τους, για την αγορά άυλων τίτλων (μετοχών και παραγώγων) τα οποία εκποίησε χρηματιστηριακά αποκομίζοντας ως συνολικό κέρδος κατά το διάστημα 1998 -2007 το συνολικό ποσό των 873.394,07 ευρώ, συγκαλύπτοντας έτσι έτι περαιτέρω το παράνομο της προέλευσης των χρημάτων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε δημόσια αμέσως στο ακροατήριο.

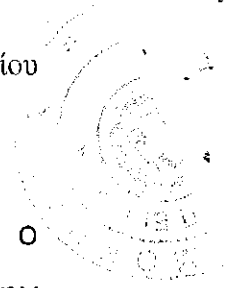
Πειραιάς, 26 Νοεμβρίου 2015.

Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΕΦΕΤΩΝ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μετά την απαγγελία της παραπάνω απόφασης, ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο, πρότεινε την απόδοση της χρηματικής εγγύησης στον καταθέσαντα, που είχε επιβληθεί ως περιοριστικός όρος με την εκκαλουμένη απόφαση, προκειμένου η έφεση του κατηγορουμένου να έχει αναστέλλουσα δύναμη.

Ο συνήγορος του κατηγορουμένου, αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο, ζήτησε την απόδοση της χρηματικής εγγύησης.

Μετά από αυτά το Δικαστήριο, αφού διασκέφθηκε μυστικά με παρούσα τη γραμματέα κατάρτισε και ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως σε δημόσια συνεδρίαση την απόφασή του με αριθμό **587/2015**, η οποία έχει ως εξής:

Με τη διάταξη του άρθρου 303 παρ. 1 του ΚΠΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 18 του Ν. 3160/2003, ορίζεται ότι αν ο κατηγορούμενος αθωωθεί ή παύσει η εναντίον του ποινική δίωξη η εγγύηση επιστρέφεται. Την απόδοση διατάσσει το δικαστήριο με την ίδια απόφαση. Διαφορετικά τη διατάσσει το συμβούλιο πλημμελειοδικών, κατά του βουλεύματος του οποίου επιτρέπεται έφεση στον κατηγορούμενο και στον τρίτο που είχε καταθέσει την εγγύηση. Εξ άλλου με τη διάταξη της παρ. 2 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι αν καταδικαστεί ο κατηγορούμενος, το δικαστήριο ή το συμβούλιο της προηγούμενης παραγράφου διατάσσει την απόδοση της εγγύησης: η απόδοση εκτελείται από τον εισαγγελέα, μόλις ο αμετάκλητα καταδικασμένος φυλακιστεί για να εκτίσει τη ποινή του, εκτός αν διατάχθηκε η αναστολή της εκτέλεσης της ποινής. Από το ποσό της εγγύησης που επιστρέφεται και όταν ακόμη έχει κατατεθεί από τρίτους, αφαιρούνται η αποζημίωση και η χρηματική ικανοποίηση που επιδικάσθηκε σε εκείνον που αδικήθηκε, οι οποίες και του δίνονται με εντολή του εισαγγελέα, και κατόπιν αφαιρούνται τα δικαστικά έξοδα και οι χρηματικές ποινές. Στον κατηγορούμενο και στον τρίτο που κατέθεσε την εγγύηση επιτρέπεται έφεση κατά του βουλεύματος του συμβουλίου.

Στη προκειμένη περίπτωση με την εκκαλουμένη υπ' αριθμό 623,631/2013,28/15-1-2014 καταδικαστική απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Πειραιώς επιβλήθηκε σε βάρος του κατηγορουμένου, μεταξύ άλλων, ο περιοριστικός όρος της εγγύησης ύψους είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ, προκειμένου η ασκηθεομένη από αυτόν έφεση να έχει αναστέλλουσα δύναμη, η οποία και κατατέθηκε, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμό 4/4-2-2014 έκθεση κατάθεσης εγγυοδοσίας του γραμματέα του Εφετείου Πειραιώς, από την οποία προκύπτει η κατάθεση του ισόποσου γραμματίου σύστασης παρακαταθήκης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων Πειραιά με αριθμό 112787/4-2-2014. Επομένως, εφόσον ο κατηγορούμενος αθωώθηκε, πρέπει να διαταχθεί η απόδοση της εγγύησης σε εκείνον που τη κατέθεσε.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ να αποδοθεί στον καταθέτη η χρηματική εγγύηση ευρώ των είκοσι χιλιάδων ευρώ (20.000) που έχει κατατεθεί για το ανασταλτικό αποτέλεσμα της εφέσεως, σε εκτέλεση της με αριθ. 623,631/2013,28/2014 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Κακ/των Πειραιώς και για την οποία έχει συνταχθεί η με αριθμό 4/4-2-2014 έκθεση κατάθεσης εγγυοδοσίας του γραμματέα του Εφετείου Πειραιά, Παράσχου Μαραγκού, από την οποία προκύπτει ότι κατατέθηκε σ' αυτόν ισόποσο γραμμάτιο σύστασης παρακαταθήκης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων Πειραιά με αριθμό 112787/4-2-2014.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε δημόσια αμέσως στο ακροατήριο.

Πειραιάς, 26 Νοεμβρίου 2015.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΦΕΤΩΝ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

